



STRATEGI FOR ÆLDRE STENALDERS ARKÆOLOGISKE UNDERSØGELSER



INDHOLD

Baggrund for strategien	3	Ældre stenalders forskningshistorie	26
Arkæologiske kategorier for bevaringsgrad	4	Fokus på ældre stenalder	28
Prøvegravning	6	Litteratur	30
Herningmetoden	9	Spredningskort	34
Lokalisering af ældre stenalderfundpladser	14	Resultater fra rundspørge til museerne	41
Udgravning af anlæg	19	Resumé af strategiens fokuspunkter	42

STRATEGI FOR ÆLDRE STENALDERS ARKÆOLOGISKE UNDERSØGELSER

ARKÆOLOGISKE STRATEGIER FOR UDGRAVNINGER I DANMARK

Strategien er blevet til i samarbejde med:

Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland
Tinna Møbjerg, Midtjyllands Museum
Peter Vang Petersen, Nationalmuseet
Søren A. Sørensen, Sydøstdanmarks Museum
Kristoffer Buck Petersen, Sydøstdanmarks
Museum og medlem af Det arkæologiske Råd

Forsidefoto: Ole Lass Jensen,
Museum Nordsjælland

Enhedschef: Dorte Veien Christiansen
Projektleder: Anne Nørgård Jørgensen
Layout: Jacob Villum Clausen

Udgivet af:
Slots- og Kulturstyrelsen
Fejøgade 1
4800 Nykøbing Falster
Tlf. 33 74 52 11
Email: fortidsminder@slks.dk

Publikationen kan hentes på www.slks.dk

BAGGRUND FOR STRATEGIEN

Den arkæologiske strategi skal benyttes til vurdering af fortidsmindernes væsentlighed ved arkæologiske undersøgelser. Det gælder for alle typer undersøgelser dvs. bygherrebetalte undersøgelser og de undersøgelser, der foretages på grund af erosion.

Den arkæologiske virksomhed i Danmark har været genstand for en international evaluering. Ekspertpanelet fra England, Tyskland, Holland, Norge og Sverige konkluderede, at der er en lang række positive forhold omkring den arkæologiske virksomhed. Det er bl.a. en museumslov, der følger internationale regler og konventioner, finansieringsbestemmelser svarende til andre europæiske lande, museernes varetagelse af opgaven med arkæologiske undersøgelser og den nationale registrering i databasen Fund & Fortidsminder.

Ekspertpanelet anbefalede et kvalitetsløft i videndeling, forskning og formidling. Kvalitetsløftet består i understøttelse af netværk og konferencer, forbedre muligheden for forskning, udvikling af afrapportering af de arkæologiske udgravninger, udarbejdelse af årlige nationale oversigter og skabelse af et fælles kvalitetsløft i udbyttet af de arkæologiske undersøgelser ved formulering af fælles nationale udgravningsstrategier inden for forhistoriens perioder fra stenalder til middelalder.

I denne publikation formidles den nationale strategi for de arkæologiske undersøgelser af ældre stenalder (ca. 10.000-3900 f.Kr.). De øvrige strategier kan findes på Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside, www.slks.dk

Dorte Veien Christiansen, enhedschef



*Stenlægning fra Ertebøllekulturen på Bølling sø Vest I under udgravning.
Foto: Jens Jørgen Kærgaard*

ARKÆOLOGISKE KATEGORIER FOR BEVARINGSGRAD (KAT.1-3)

Af Søren A. Sørensen

Når man støder på en ældre stenalder-boplads, er det vigtigt, at man vurderer, hvilke spørgsmål den pågældende plads kan være med til at besvare, for efterfølgende at kunne vælge den rigtige udgravningsstrategi. For at gøre det overskueligt er bopladserne inddelt i tre kategorier alt efter deres bevaringsgrad og kompleksitet, hvor 1 er den dårligst bevarede plads, og 3 er den bedst bevarede og dermed den med de største muligheder for arkæologiske analyser.

De mest aktuelle spørgsmål og de mest omfattende analyser kan i sagens natur ikke tilgodeses af en boplads af ringeste kvalitet, men det betyder ikke nødvendigvis, at denne type pladser er helt værdiløse i forskningsmæssige sammenhænge, man skal blot vælge sine metoder og spørgsmål efter pladsens karakter og potentiale.

KATEGORI 1

Oppløjede eller omlejlrede bopladser:
Principielt vil materialet fra enhver boplads kunne bruges videnskabeligt,

men fra en oppløjet eller stærkt omlejlret boplads er det alene flintens udsagn, der kan anvendes (her antages, at organisk materiale er fraværende), og en udgravning i hele kvadratmeterfelter vil være alt rigeligt.

Materialet fra en sådan boplads vil kunne anvendes til at give et typologisk signalement af en periode/fase, der kan bruges til påvisning af eventuelle regionale særtræk. Faren ved materialet er dog, at det er kronologisk blandet og af ringere værdi, og en sammenblanding kan alene sandsynliggøres gennem påvisning af typologiske ledetyper, hvilket i praksis kan være vanskeligt, hvis de faser, der optræder på pladsen, ligger i umiddelbar forlængelse af hinanden. Endvidere kan materialet anvendes til flintteknologiske studier med samme forbehold som ovenfor.

En væsentlig del af denne type pladsers værdi ligger i en nøje beskrivelse af deres beliggenhed både topografisk og geografisk. Dvs. den topografiske beliggenhed i forhold til den topografi, der herskede på stedet, da bopladsen var aktiv. I egne med en rig mesolitisk bosættelse vil man

*Fig. 1. Udgravning i 2004 af Nivå 10-lokaliteten fra Kongemose- og Ertebøllekultur af ældre stenalder.
Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland*



ofte undlade at udgrave pladser af denne karakter, hvorimod det i andre egne kan have lokal betydning blot at påvise forekomsten af mesolitisk bosættelse.

Senpalæolitiske lokaliteter vil som oftest være væsentlige fortidsminder alene pga. af sin sjældenhed, også selvom de er stærkt forstyrrede af pløjning

KATEGORI 2

Bopladser, hvor kulturlaget er omlejret eller opløjet, men med uforstyrrede anlæg under de ødelagte lag:

En plads af kategori 2 vil ofte have stor værdi for bevarelse af nogle af de aktuelle spørgsmål i dagens mesolitiske forskning. Det omlejrte eller forstyrrede lag udgraves som nævnt ovenfor, og anlæggene herunder udgraves som single context med indmåling og registrering af alle kulturlevn og anvendelse af sold med max 5 mm maskevidde, helst vådsoldning.

Da kulturlaget er fraværende, vil der typisk kunne være tale om gruber, grave eller nedgravede hytte-tomter, som kan findes nedgravet i lagene under kulturlaget. Det er vigtigt at forsøge at finde ud af hvilke af de undersøgte anlæg, der er samtidige og tilhører den samme bosættelsesfase. Udtagelse af prøver til C14-datering fra hvert anlæg bør derfor prioriteres, og det bør ligeledes forsøges, om sammensætninger af flint eller knogler mellem de enkelte anlæg kan sandsynliggøre, at de har været i funktion samtidigt.

Selv i uforstyrrede anlæg og lag er det ikke en selvfølge, at organiske levn er bevaret, da det i høj grad afhænger af jordbundens beskaffenhed. Generelt kan man dog konkludere, at jo bedre bevaringsforhold, der er på en plads, desto

større videnskabeligt potentiale rummer pladsen. Det betyder også, at man nøje skal vurdere hvilken udgravningsteknik, der skal anvendes for at sikre så mange prøver af de organiske rester som muligt.

KATEGORI 3

De bedst bevarede bopladser med uforstyrrede kulturlag:

Når der findes bevarede kulturlag, er det vigtigt at finde ud af, om pladsen er stratificeret og dermed kan opdeles i flere adskilte bosættelsesfaser. Er dette tilfældet, udgraves den stratigrafisk, men helst med en synkron afgravning af nabofelter, således at én synkron bopladsflade afdækkes af gangen.

Indmåling og dokumentation foretages på højst mulige niveau. Anlæg udgraves som under 2, uanset om de forekommer i eller under kulturlaget.

Stratificeringen betyder, at man har mulighed for at udskille tidsmæssige horisonter, der kan være af kortere varighed, end selv C14-analyser er i stand til at udskille, hvilket giver mulighed for fin-kronologiske studier. Kulturlaget giver mulighed for at frempræparere synkrone bopladsflader og påvise aktivitetsområder, bopladsdynamik og latente strukturer. Man bør dog altid være opmærksom på, at selvom et lag fremstår som stratigrafisk isoleret, kan det sagtens dække over længere tidsmæssige sekvenser.

For at kunne vurdere pladsens potentiale så tidligt som muligt er det en god ide straks efter, at den er påvist, at foretage sonderende borer for at klarlægge lagenes tykkelse og kompleksitet. Boringer er den mest skånsomme metode til at få afklaret disse problemer med, men bør dog ikke stå alene. Et antal prøvehuller lagt strategisk, bør supplere borerne.

PRØVEUDGRAVNING

Af Kristoffer Buck Petersen

- Rekognoscér i forbindelse med budgetlægning
- Brug personale, der kan bestemme oldsager fra ældre stenalder og har kendskab til ældre stenalders anlægstyper

Hvilke museer graver ældre stenalder?

I forbindelse med en rundspørge til de arkæologiske museer i 2011 (se side 41), viser det sig, at der udgraves meget få lokaliteter fra ældre stenalder sammenlignet med undersøgelser af lokaliteter fra senere perioder.

Kun omkring en tredjedel af museerne har skrevet ældre stenalder ind i deres arbejdsplaner. I store træk er der et sammenfald mellem de museer, der har undersøgt lokaliteter fra ældre stenalder, og de museer, der har skrevet ældre stenalder ind i deres arbejdsplaner. Det kan tolkes i den retning, at de museer,

der er særligt opmærksomme på ældre stenalder, også er de museer, der finder og udgraver lokaliteter fra ældre stenalder.

Flere påpeger i rundspørgen, at der sjældent udføres anlægsarbejde på steder, hvor der findes lokaliteter fra ældre stenalder. Men andre beretter om overraskende fund på steder, hvor man ikke typisk vil forvente lokaliteter fra ældre stenalder.

En anden ting, museerne påpeger, er, at det kan være meget vanskeligt at finde lokaliteter fra ældre stenalder, simpelt hen fordi personalet ikke er godt nok skolet til at bestemme oldsager og anlæg fra ældre stenalder. Der er således en klar tendens til, at de museer, der har ansat specialister også finder lokaliteter fra ældre stenalder. Det tyder altså på, at der er et potentiale for at finde og udgrave flere lokaliteter fra ældre stenalder, end der rent faktisk bliver un-

Fig. 1. Boreprøver efter den hollandske metode bliver her anvendt i Rødby ved Femern-undersøgelserne.

Foto: Lolland-Falsters Museum



dersøgt. Det nye museumslandskab med større og forhåbentlig fagligt stærkere enheder vil måske kunne afhjælpe denne situation.

Overvejelser før prøvegravning

En af de største knaster i forbindelse med at finde lokaliteter fra ældre stenalder er den prøvegravningsmetodik, der har været gængs de seneste mange år. Når man skal finde lokaliteter fra ældre stenalder, bliver man ofte nødt til at supplere parallelle søgegrøfter med andre metoder.

Lokaliteter fra ældre stenalder kan være meget store - som f.eks. Maglemosepladsen Sværdborg I, der dækkede et areal på over 1½ hektar - til små jagtstationer på ganske få kvadratmeter. En boplads på størrelse med Sværdborg I ville man kunne finde på en almindelig prøvegravning, men de små pladser kan tit ligge og gemme sig mellem søgegrøfterne.

Historisk set har de bedste steder at lede efter lokaliteter fra ældre stenalder været i nærheden af vand: ved kyster, åer, søer og små vandhuller. De store landskabelige forandringer siden ældre stenalder gør, at man skal være særlig opmærksom ved fossile strandlinjer, moser og dødishuller.

Nyere undersøgelser har vist, at man også kan finde lokaliteter fra ældre stenalder på tørt land. På store fladeudgravninger af anlæg fra andre perioder, finder man af og til flintkoncentrationer og gruber fra ældre stenalder. Derfor skal man som hovedregel ikke afskrive nogen områder som uegnede til beboelse i ældre stenalder.

Betingelserne for at finde pladser fra ældre stenalder har ændret sig markant gennem de seneste 200 år. Den slags pladser, der i forbindelse med tørvegravning var med til at gøre Danmark førende inden for stenaldersforskningen, er i dag ødelagt af dræning og pløjning.

Det betyder, at der skal stilles andre

spørgsmål end tidligere, og at udgravningerne skal gribes an på en anden måde. Hvor det tidligere var kronologi, typologi og særlige oldsagsformer, der var det vigtigste, er det idag snarere jæger-samleres måde at organisere sig i landskab, bopladsindretning samt teknologiske og sociale studier der fylder på det videnskabelige verdenskort.

Brug historiske kort og reliefkort

Når man indledningsvis vurderer, om et område kan indeholde lokaliteter fra ældre stenalder, er det vådområder, der skal tiltrække sig størst opmærksomhed. Ved hjælp af kort, hovedsageligt historiske kort og reliefkort, er det muligt at få et indblik i et områdes tidligere karakter.

På dyrkede arealer er der i dag ikke store chancer for at finde velbevarede lokaliteter fra ældre stenalder. Men det betyder ikke, at søgen efter stenalderpladser skal nedprioriteres. Forstyrrede bopladser kan stadig rumme vigtig viden på samme måde som jernalderlokaliteter, hvor der kun er det nederste af stolpehullerne tilbage.

Metoder til lokalisering

Når der er spor efter bopladser fra ældre stenalder, er det første væsentlige spørgsmål bevaringsgraden. Er den lokaliseret ved hjælp af fund i pløjelaget, er det væsentligt at få besvaret, om der også er noget bevaret under pløjelaget. Der kan eventuelt være et kulturlag eller nedgravede anlæg.

For ikke at ødelægge eventuelle strukturer, der stadig kan tolkes ud af fundenes udbredelse i pløjelaget, er den bedste metode at grave prøvehuller på hele eller kvarte kvadratmeter afhængigt af forholdene og at solde jorden i et groft sold.

I Holland og Belgien har de haft held med at lokalisere bopladser fra ældre stenalder ved hjælp af bor. På indlandsklitterne er der foretaget adskillige borekampanjer, hvor man systematisk har undersøgt store arealer med gode resultater til følge. Metoden kan kun bruges

*Fig. 2. Pløjemetoden til rekognoscering.
Foto: Jørgen Holm, Museum Sønderjylland*



på sandede jorde.

I Danmark er metoden forsøgt taget i brug på Knuds-hoved Odde, hvor resultatet blev adskillige nye lokaliteter fra yngre stenalder, og senest ved Femern-undersøgelserne i Rødby Fjord. Metoden er bedst, når man skal afgrænse en boplads, der allerede er lokaliseret.

Det er også muligt at finde lokaliteter fra ældre stenalder i forbindelse med prøvegravninger, hvor man trækker systematiske søgegrøfter uden forudgående rekognoscering. Ved Nakskov blev Hamburg-boplads-en Krogsbølle fundet ved et tilfælde, da en arkæologistuderende samlede flint i jordbunkerne. Efterfølgende blev grøfterne gennemgået en gang til, hvor det viste sig, at der var bevaret dele af et sandet 'kulturlag' i den lerede undergrund.

Dødishullerne kan være rige på ældre stenalder

Der er også anlægstyper, der ikke har lidt under det intensive landbrug: dødishuller. Organiske fund i dødishuller ligger ofte under dræningsniveau. Fund fra Slotseng i Sønderjylland og Lundby på Sydsjælland har vist det store videnskabelige potentiale, der er i sådanne lokaliteter.

Naturgenopretning kan være en stor

trussel mod indholdet i de fundrige dødishuller, såfremt man ikke blot nøjes med at sløjfe dræn. Der etableres skønsmæssigt 1.000-1.500 nye vandhuller årligt i Danmark pt. bl.a. pga. særlige tilskud på området. Flere af disse graves ned i dødishuller, hvor man må skønne, at et stort videnskabeligt potentiale går tabt. Det er vigtigt at holde øje med vådområdeetablering og at rådgive om hensigtsmæssig naturgenopretning (bedst ved afblænding af dræn og uden større gravearbejde). Materiale fra ældre stenalder har godt af vådgøring, hvis det sker på skånsom vis.

Pløjerekognoscering (Haderslev-metoden)

Tidligere var det i højere grad end nu muligt at rekognoscere på pløjede marker i forbindelse med planlægning af prøvegravninger. Men nu er bare marker et sjældent syn, og det gør det lidt mere besværligt at rekognoscere.

Museum Sønderjylland har i forbindelse med prøvegravninger pløjet parallelle spor på markerne, inden der blev trukket søgegrøfter. På den måde har det været muligt at rekognoscere forud for prøvegravningen. Museet på Sønderkov har haft held til at lokalisere en større lokalitet fra senpalæolitikum ved Gamst Søenge med denne metode.

HERNING-METODEN - ÆLDRE STENALDER I MUSEUM MIDTJYLLAND

Af Tinna Møbjerg

Museum Midtjylland har siden 1971, hvor der blev ansat en faguddannet arkæolog, målrettet registreret og undersøgt bopladser fra ældre stenalder. Fra 1990 og frem til 2012 har der især været fokus på undersøgelser af bopladser og andre anlæg fra ældre stenalder i forbindelse med naturgenopretningsprojektet omkring Bølling Sø. Flere bopladser fra ældre stenalder er desuden fremkommet i forbindelse med forundersøgelser ved større anlægsarbejde og især i forbindelse med etableringen af motorvejen omkring Herning (Fig. 1).

Topografien og kulturerne

Topografien spiller en stor rolle for placeringen af bopladserne gennem hele ældre stenalder. De store basisbopladser ligger

langs de markante vandløb og søer.

Disse pladser er benyttet gentagne gange gennem hele ældre stenalder og også i yngre stenalder. Dette ses ved, at vi her finder bopladser fra Maglemosekultur, Kongemosekultur og Ertebøllekultur på samme lokalitet.

Fjerner vi os derimod lidt fra de store vandløb, finder vi de mindre bopladser/fangststationer, som ofte er placeret på små lave forhøjninger i forbindelse med vådområder (Fig. 2) nedenfor. De mindre bopladser/fangststationer er som regel fra Maglemosekultur eller Ertebøllekultur. Sporene fra Kongemosekulturen er derimod forsvindende få i denne sammenhæng.

Museet har foretaget intensive undersøgelser ved Bølling Sø, og her ses den

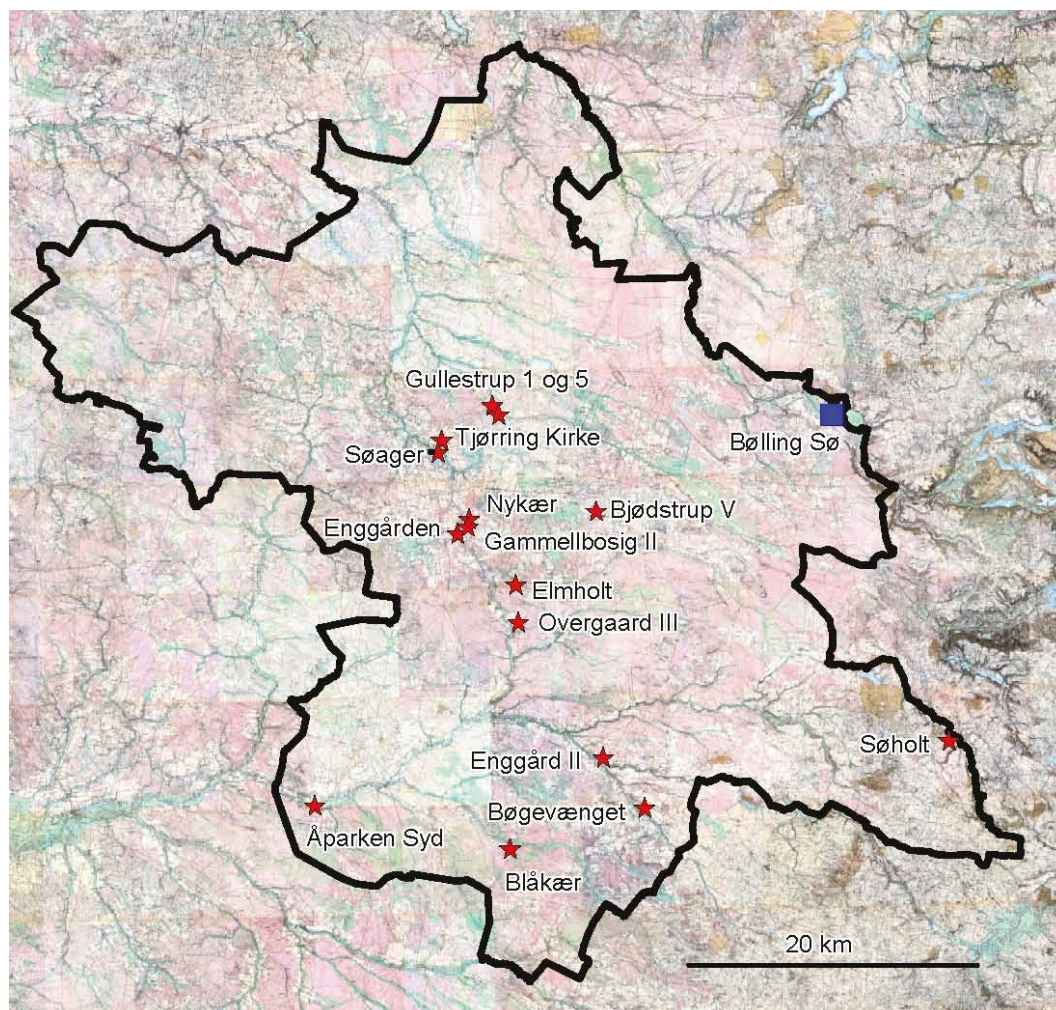


Fig. 1. Museum Midtjyllands nuværende arbejdsområde (2013) angivet med sort. De vigtigste lokaliteter er angivet med en rød stjerne og stednavn. Bølling Sø-området er angivet med blå firkant.

Grafik: Museum Midtjylland

samme tendens. Vi har fundet flest spor af den ældre del af Maglemosekulturen samt en enkelt boplad fra Ahrensburgkultur, som er dateret til 10.000-8.500 f.Kr. (Fig. 3).

Omkring 7.500 f.Kr. bliver søbassinet dækket af tørv. Området bliver tilsyneladende forladt på dette tidspunkt, og vi har endnu ikke fundet bopladser fra yngre Maglemosekultur eller Kongemosekultur i Bølling Sø-bassinet. Måske findes disse bopladser i de områder, som ikke blev berørt af naturgenopretningsprojektet. Tilstedeværelsen af kongemosekulturen ses dog ved fundet af enkelte skævpile.

Ertebøllekulturens bopladser og andre anlægstyper findes også ved Bølling Sø, men fra denne periode er de beliggende ved bredden af det vandløb, som afvander søen (Fig. 4). Desuden har museet fundet spor af Ertebøllekultur oppe på de flade plateauer, som omgiver søen.

Undersøgelsesstrategi

Gennem de seneste 40 år har Herning Museum/Museum Midtjylland foretaget

udgravninger på mere end 30 bopladser fra ældre stenalder. Langt de fleste af disse bopladser er fra Maglemosekulturen. Det har kun været muligt at undersøge en enkelt lokalitet med spor af Ahrensburgkulturen. Desuden er der fundet flere Ertebøllebopladser. Det er endnu ikke lykkedes at registrere en "ren" boplads fra Kongemosekulturen.

Hertil kommer langt flere lokaliteter, hvor der kun er foretaget overfladeopsamlinger af flint, som allerede er pløjet op, og hvor der ikke har været ressourcer til at foretage uddybende undersøgelser.

Museet har udviklet en strategi, hvor der tages specielle hensyn. Flere punkter er meget vigtige i denne sammenhæng. Sporene fra ældre stenalders bosættelse er meget svagere end fra de senere perioder af vores forhistorie, derfor er strategien ved udgravning-er anderledes.

Lodsejerkontakt

Det er vigtigt at kontakte lodsejeren for at få informationer om, hvorvidt der tidligere er opsamlet flint i det område, som berøres af anlægsarbejde.

Øverst tv.:
Fig. 2. Enggård II.
Udgravning af kulturlag fra Ertebøllekulturen. Centralt i billedet ses det grå flyvesandslag, som har beskyttet kulturlaget mod opløjning.
Foto: Jens Jørgen Kærgaard

Øverst th.:
Fig. 3. Bølling Sø byder på flese spor efter den ældre del af Maglemosekulturen samt en enkelt Ahrensburgboplads.
Foto: Tinna Møbjerg

Nederst tv.:
Fig. 4. Stenlægning fra Ertebøllekulturen på Bølling Sø Vest I under udgravning. Foto: Jens Jørgen Kærgaard.

Nederst th.:
Fig. 5. Bopladsområdet ved Enggården set fra nord-øst. Lone Ritchie Andersen er i færd med at indmåle fundene med GPS.
Foto: Tinna Møbjerg





Fig. 6. Lone Ritchie Andersen og Vibeke Juul Pedersen i gang med at undersøge muldvarpeskud på marken med Klosterlundbopladsen. Bag Bølling Sø ses Dværgebakke. Foto: Tinna Møbjerg

Systematisk rekognoscering

Desuden bør der rekognosceres systematisk. Normalt afsøges området ved, at det gennemgås i baner med en afstand på cirka 2 m. Alle fund indmåles med GPS, hvorved det er mulig at få et billede af fundkoncentrationen, inden undersøgelsen fortsætter (Fig. 5).

Muldvarpeskud

Hvis der er vegetation på området, har det vist sig at være udbytterigt at gennemgå marken for muldvarpe-skud. Det har i flere tilfælde givet et ret godt indblik i tilstedeværelsen af bopladser (Fig. 6).

Manuelt udgravede prøvehuller

Inden der foretages en maskinel afgravninger af muldlaget, vil det være formålstjenligt at systematisk udlægge en række manuelle prøvehuller på 25x25 cm eller 50x50 cm jævnt fordelt ud over området.

Soldning og GPS

Både muldlag og et evt. kulturlag bør soldes.

Fund og prøvehuller indmåles med GPS, og der skabes herved en rigtig god oversigt over områdets potentiale.

Gravemetode med maskine

Ved udgravningen bør muldlaget ikke bare fjernes på én gang med maskine. Det er ofte nødvendigt, at det fjernes i meget tynde lag, da risikoen for at fjerne et underliggende kulturlag er stor. Det betyder også, at udgravningen bør overvåges mere intensivt end normalt. Ved denne strategi, hvor muldlaget fjernes i tynde lag, har det været muligt at registrere de ekstremt tynde kulturlag (1-2 cm tykke) og andre meget svage spor af bosættelse fra ældre stenalder. Selvom flintredskaber er pløjet op, har museets undersøgelser vist, at der i mange tilfælde er bevarede kulturlag med redskaber beskyttet i små gruber eller sænkninger i terrænet (Fig. 7).

Fladeafdækning

Desuden er det vigtigt, at der er mulighed for at foretage en større fladeafdækning, da de ellers ret uanselige spor let overses. Som et eksempel kan nævnes

bopladsen Overgård III mellem Herning og Brande. Ved forundersøgelsen af Overgård blev der kun fundet en enkelt flække eller to.

Den efterfølgende udgravning med en fladeafdækning af et større område viste, at her var en ren bosættelse fra slutningen af Ertebøllekulturen, hvor både anlæg og genstande af flint og keramik blev registreret. Der blev fundet mere end 600 redskaber fordelt på 400 flækker og 200 redskaber såsom tværpile, flækkeblokke, flækkeskrabere, stikler og forskellige former for økser (Fig. 8).

Viden om ældre stenalder

Sidst men ikke mindst er det altafgørende, at der på museerne er ansat arkæologer, som har viden om og interesse for ældre stenalder i hele undersøgelsesfasen. På Museum Midtjylland har der siden 2005 været mindst fire arkæologer

med speciale i ældre stenalder. Det betyder, at antallet af bopladser, som undersøges og kan dateres til ældre stenalder, har været stigende.

Desuden har det også betydet, at der har været mere omtale af fund fra ældre stenalder, og det har betydet, at flere lodsejere selv kontakter museet med oplysninger om fund af flintgenstande, som er fremkommet i forbindelse med dyrkning eller andre aktiviteter.

Tværvideenskabeligt samarbejde

I de tilfælde, hvor det har været muligt, er undersøgelsen foregået i et tværvideenskabeligt regi med inddragelse af pollenanalyser, vedbestemmelser, insektanalyser, AMS-dateringer, pyroteknologiske analyser, slidsporsanalyser og refitting. Dette har af øko-nomiske årsager kun været muligt i forbindelse med Bølling Sø-undersøgelserne. Men det har til



Fig. 7. Gammelbosig II-sænkningen med kulturlag under udgravning af Vibeke Juul Pedersen og Bo Bengtsen. Foto: Jens Jørgen Kærgaard

gengæld betydet, at bopladserne her har kunnet sættes ind i en landskabsmæssig kontekst, og vi har fået en langt bedre forståelse af bosættelsesmønstrenes ændringer og tilpasning gennem tiden.

Desuden var det muligt at knytte en international følgegruppe til projektet. Dette internationale samarbejde er videreført ved at etablere en forskergruppe omkring vådbundsundersøgelser. Håbet er, at denne tværvideenskabelige og internationale tilgang kan benyttes ved andre undersøgelser.

Konklusion

Målrettes indsatsen mod og interessen for at finde bosættelser fra ældre stenalder, kan der findes langt flere lokaliteter med "rene" bopladser. Der er dog et problem, som der bør tages højde for: Undersøgelsen af en mesolitisk boplads vil som regel være langt mere tidskrævende og derfor mere omkostningstung. Derfor vil det ofte være et økonomisk problem

både for den pågældende lodsejer og det gravende museum, hvilket betyder, at der bør oprettes en pulje med offentlige midler til undersøgelse af mesolitiske anlæg.



Fig. 8. Overgård III. Kulturlaget fra Ertebøllekulturen med skår og flækker. Foto: Tinna Møbjerg

LOKALISERING AF ÆLDRE STENALDERFUNDPLADSER

Af Peter Vang Petersen

Sporene efter jægerfolkene fordeler sig ikke tilfældigt ud over landskabet, og målrettede rekognosceringer ud fra topografiske kriterier er nødvendige, hvis indsatsen skal bære frugt.

KYSTZONEN

Lokalisering af kystzone-bopladser fra Maglemose, Kongemose og Ertebøllekultur:

Kystzonerne langs havet og omkring søer og vandløb har i over 100 år været kendt som de bedste områder at lokalisere bopladser fra jægerstenalderen.

På grund af isostatiske og eustatiske jordskorpebevægelser er der foregået en stadig forskydning af Sydskandinaviens kystlinjer, og fossile bredzoner optræder som karakteristiske landskabselementer i alle kystegne. Nogle gamle kystlinjer kan erkendes visuelt i terrænet, hvori- mod andre kun kan lokaliseres ved hjælp af højdekurvekort.

De sene Ertebøllebopladser, som dominerer arkæologiske fundkort, ligger langs

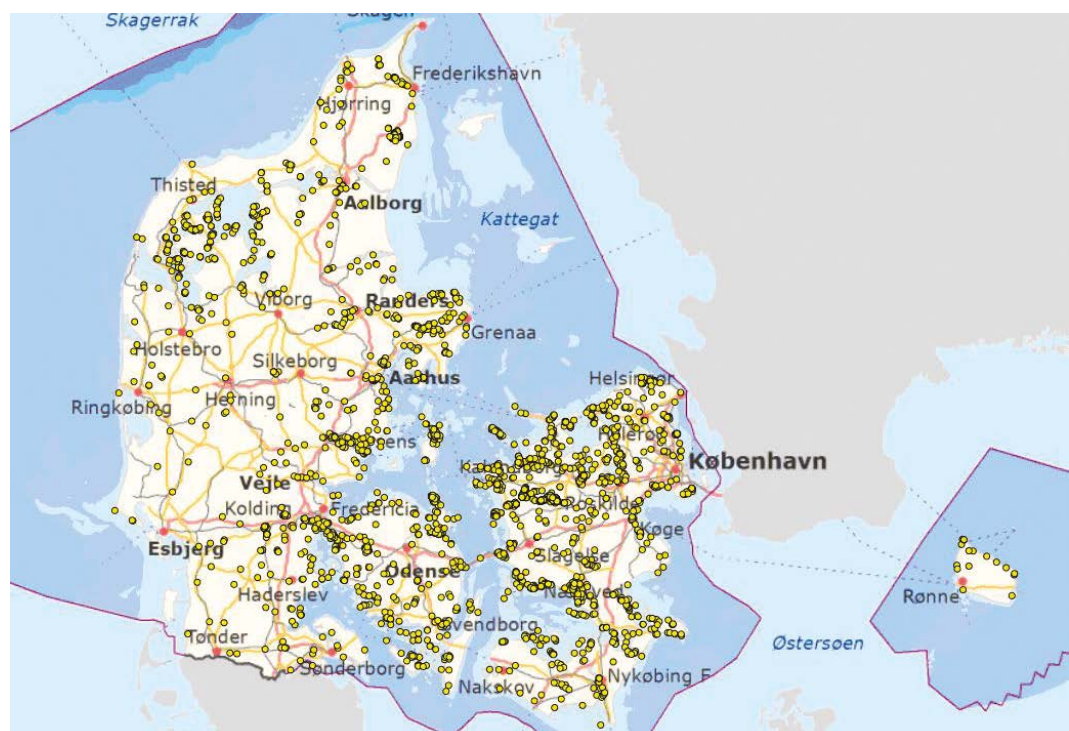
Littorinahavets højeste kystlinjer, hvor de hovedsageligt er lokaliseret ved overfladerekognoscering. Fordelingen afspejler i øvrigt bopladsernes nære tilknytning til gode fiskeområder, som f.eks. østersbanker og gamle strømrender.

De ældre, lavereliggende kystbopladser fra tidlig Ertebølle- og Kongemoseetid er mere fåtallige. Disse pladser ligger for det meste under havets nuværende overflade, og i de nordøstligste egne af Danmark, hvor den ældre kystkulturs bopladser ligger hævet over havet, vanskeliggøres eftersøgningen af dækkende sedimenter fra senere transgressioner.

Vi kender de relative højdeforskelle på de atlantiske og de regionale havniveauer temmelig nøjagtigt, men alligevel er de ældre kystlinjers forløb svære at få hold på. De ældre, dækkede bopladser er dog ofte lokaliseret i nærheden af kendte, yngre bopladser, og det er derfor en god ide at rekognoscere i omegnen af allerede kendte bopladser, f.eks. langs kloak- eller drænggrøfter, hvor kultur-rester fra ældre, tildækkede bopladslag kan være bragt op til overfladen.

Fig. 1. Ertebøllekultur i Danmark, 2394 lokaliteter. Bopladserne, der knytter sig til kystzonen, tegner populært sagt næsten et stiptet omrids af littorin- atidens Danmark.

Data: Fund & Fortidsminder 2013



I det submarine stenalderlandskab gælder samme topografiske kriterier som på landjorden, men alligevel er det endnu ikke lykkedes at lokalisere sydskan-
naviske kystbopladser fra Maglemosetid eller fra senpalæolitikum. Sporene af senglaciale bosættelser langs bredden af den Baltiske Issø i Køge Bugt vidner ikke om kystbosættelse i egentlig (marin) forstand, og selvom Maglemoseflint er lokaliseret forskellige steder på havbunden, er det stadig usikkert, om disse fund repræsenterer andet end overskyllede indlandsbopladser.

Lokalisering af senglaciale kystzonebopladser:

I Mellem- og Nordskandinavien findes talrige kystbopladser langs de hævede strandlinjer fra Præboreal og Boreal tid, men i Danmark må kysterne fra tidlig Postglacial tid søges på bunden af Kattegat og Skagerak. De ældre, senglaciale Brommefund fra Nørre Lyngby og Hollendskær i Vendsyssel, stammer således fra indlandspladser, som dog i parentes bemærket befinder sig mindre end to timers gang fra datidens kyst.

I Nordjylland er endnu ældre senglaciale kystlinjer til gengæld hævet og meget synlige, men på trods af de potentielle fangstmuligheder savner vi stadig vidnesbyrd om senglacial kystbosættelse og udnyttelse af marine ressourcer.

De mesolitiske kystzonepladser karakter:

De mange kystbopladser fra Atlantisk tid frembyder meget forskellige arkæologiske muligheder beroende på kulturlagens karakter, bevaringsforhold og kronologiske spændvidde. Ved eksponerede kyster, hvor der er foregået en hurtig horizontal forskydning af kystlinjen som f.eks. i strandvoldsområdet i Vedbækfjordens munding, udviser bopladserne en kortere varighed og dermed større kronologisk "renhed" end de pladser, som ligger inde i fjorden.

Inde langs fjordenes beskyttede morænejordsbredder har større terrængradienter og ringere pålejring af strandvoldsmate-

riale skabt mere stabile kystlinieforløb med mulighed for langvarig benyttelse af pladserne gennem flere kronologiske faser.

I eksponerede områder er sedimentation af organisk materiale (gytje) ikke så udbredt, og ved strandvoldsbopladserne findes sjældent tilknyttede kulturlag, der i organisk indhold og bevaringstilstand kan måle sig med de righoldige udsmidslag, som kan påtræffes neden for pladserne i inderfjordene.

Det er ikke ualmindeligt at finde velbevarede gytjelag med primært aflejret udsmidsmateriale, som i sin tid er dannet neden for kystbopladser, som efterfølgende er borteroderet af transgressioner. Sådanne "boplads-løse" udsmidsforekomster har stor arkæologisk værdi i kraft af velbevarede organiske kulturrester - på linje med de naturlige sammenskytninger af udtjente fiskeruser, kasserede stammebåde*) og træredskaber, som er påvist i Halskovfjorden, og som bør kunne findes i mange andre fossile fjordområder.

På trods af de mange bopladser fra atlantisk tid hersker der stadig et påfaldende ukendskab til den senmesolitiske kystbebyggelse langs Vesterhavet, f.eks.



Fig. 2. Stammebådsrest mm. fra Halskov-undersøgelserne. Museum Vestsjælland

*) Stammebåde kan enten være lagt i depot eller kan være genanvendt som trædeplanker, når man skal ud gennem sivbæltet (Torben Malm, Slots- og Kulturstyrelsen).

omkring mundingerne af de store vestjyske åer og omkring de fire, biologisk produktive strømløb (dyb), der allerede i Atlantisk tid forbandt Vadehavet med Nordsøen.

INDLANDET

Lokalisering af bopladser i bredzoner i indlandet:

Årtiers rekognosceringer langs fossile bredzoner af søer og åer har resulteret i mange fundpladser fra alle perioder af mesolitikum. Fra senpalæolitikum er det især Bromme-pladserne, som i stort antal er lokaliseret langs søbredderne – oftest beliggende tæt ved åers indløb eller udløb.

I forbindelse med senglacialtidens søer må det erindres, at der undertiden kan være foregået en betydelig opstemning forårsaget af dødisforekomster i jorden. Sådanne søbassiner, som ved dødisens bortsmeltning er blevet delvist eller helt afvandede, giver sig ikke til kende gennem postglaciale tørveaflejringer, og søerne lader sig i dag kun erkende

gennem eventuelle bopladsfund langs de terrænkoter, som modsvarer tidligere bredzone-forløb.

Men også fjernt fra datidens søbredder, ude på mosefladerne, hvor der i sin tid stod åbent vand, kan skjule sig forekomster af arkæologisk interesse. Ude på den gamle søbund findes eksempelvis fiskepladser med anlæg i form af nedrammede pæle, ledegærder og flettede ruser foruden koncentrationer af løsfund som sænkesten, tabte fiskekroge og knækkede lystertænder.

Selv jagt på skovens vildt kan moserne berette om i form af mistede pile- og spydspidser, harpuner og ske-letter fra vildt, som er druknet under desperate flugtforsøg.

Lokalisering af bopladser på højde- drag:

I de seneste årtier er stigende opmærksomhed rettet mod lokaliteter på højere terræn. Udsigtspunkter, eksempelvis bakketoppe eller dalterrasser med godt udsyn over større områder, har traditio-



Fig. 3. Patineret flint af Hamborg-kultur.

Foto: Nationalmuseet

nelt ikke påkaldt sig større arkæologisk opmærksomhed, men det er efterhånden blevet klart, at landskabelige højdepunkter har spillet en vigtig rolle i jægerkulturens aktivitetsmønstre.

Højt placeret i landskabet ligger senglaciale Hamborg- og Federmesser-bopladser ved Slotseng og Bromme-pladserne ved Langå. På tilsvarende vis er højtliggende Maglemosepladser lokaliseret ved Rude Mark, Sønder Hadsund og Hammelev i Jylland, flere steder på Fyn samt ved Korsbjerggård i Nordsjælland. På Bornholm ser det oven i købet ud til, at de højtliggende Maglemosepladser påfaldende ofte er placeret i nærheden af kildevæld.

Udsigtspunkter har i sagens natur haft størst betydning i perioder med spredt eller manglende skovvækst. I flade landskaber med tundra eller lysåben skov

har jægere fra selv beskedne bakke- drag kunnet overvåge vildtets bevægelser over meget store områder. Ved den blot 12 m høje Sølbjerg på Vestlolland koncentrerer således et betydeligt antal senglaciale bopladser, og de indledende rekognosceringer på andre vestlollandske højdepunkter har konstateret lignende forekomster af senpalæolitisk flint med bl.a. spidser af Federmesser-, Bromme- og Ahrensburg-type. På samme måde er en række senglaciale bopladser på Knudshoved Odde i Sydsjælland knyttet til markante bakke- drag.

Fra den senere del af mesolitikum er højtliggende pladser derimod ganske ukendte. Alle kendte Kongemose- og Ertebølle-bopladser ligger placeret klos op ad datidens kystlinjer, enten ved havet eller langs søer og åer, og dette markante forhold skyldes formentlig, at urskoven nu var blevet så tæt i indlandet, at



Fig. 4. Knudshoved Odde.

*Foto:
Nationalmuseet*

udsigten var borte. Befolkningen foretrak derfor at bosætte sig langs kysterne, hvor man var tæt på de vigtige fiskepladser, og hvor man havde det bedst mulige overblik over sine omgivelser.

DET SUBMARINE OMRÅDE

Lokalisering af mesolitisk flint i det submarine landskab:

Under de postglaciale havstigninger blev det sydiskandinaviske landskab forvandlet drastisk. Ådale blev til fjorde, sunde og bælder, og indlandets bakketoppe blev til øer i havet.

Topografien i de sunkne landskaber er udjævnet af bølgeerosion og sedimentation, og nutidens søkort afspejler kun de oprindelige terrænforhold i en meget sløret tilstand. I princippet bør lokalisering af bopladser på havbunden foregå ud fra de samme overvejelser og principper som på landjorden, men det må ikke glemmes, at der i havet flyttes rundt på sedimenter og oldsager i langt større omfang end på landjorden.

Flint, som findes på havbunden eller i havstokken, er ofte flyttet langt fra det oprindelige deponeringssted, og jo

mindre og lette kulturresterne er, desto længere bort er bølger og eroderende havstrømme i stand til at transportere materialet. Især småflint, eksempelvis pilespidser, er stærkt udsatte for at blive skyllet bort og genaflejret andetsteds.

Forekomster af bearbejdet flint på havbunden eller langs stranden behøver altså ikke at repræsentere forhistorisk aktivitet på det pågældende sted, men selvom der skulle vise sig at være tale om naturskabte forekomster, så har sådanne flintfund alligevel antikvarisk interesse som indikation på værksteds- eller bopladsaktivitet i omegnen af fundstedet. Ofte vil fundenes sammensætning give en fornemmelse af de oprindelige forekomsters karakter.

Man skal imidlertid altid være særlig varsom med tolkning af in situ-begrebet, når det gælder marine flintforekomster. En tankevækkende historie fortæller, at zoologen Ulrik Møhl på sin opslagstavle havde en indtørret tangbusk, som hang fast på en skiveøkse, der var drevet i land på Samsø. Ved siden af øksen sad en seddel med Møhls kommentar: "De eneste kilder, som aldrig tørrer ud, er fejkilderne."

UDGRAVNING AF ANLÆG

Af Ole Lass Jensen

På mesolitiske og særlig senmesolitiske bopladser forekommer ofte forskellige nedgravninger og anlæg, enten i eller under kulturlaget. Ganske som det er tilfældet for oldtidens øvrige perioder, kan anlæggene være bevaret, selvom der ikke er bevaret et kulturlag. Det betyder, at den traditionelle mesolitiske forundersøgelsesmetode med små prøvehuller ikke altid er tilstrækkelig, men skal suppleres med maskinel fladeafdækning.

Fladeafdækning af lokaliteten kan f.eks. komme på tale, hvis der ikke er bevaret kulturlag, eller hvis kulturlaget er stærkt omlejret, og der kun er de underliggende anlægsspor tilbage. Fladeafdækninger omkring bevarede kulturlag har også vist sig lønnende, f.eks. på bopladsens højtliggende dele, hvor kulturlaget ofte er bortpløjet.

Gruber

Grubernes form, størrelse og funktion er næsten lige så vekslende som i oldtidens øvrige perioder. Der kendes f.eks. koge-gruber, nedgravede ildsteder, affalds-

fyldte gruber og særlige "offergruber". En særlig form for grube er forsænkede hyttetomter.

Hyttetomter

Den ældre stenalders boliger er dårligt belyst, så det er en anlægstype, der må prioriteres meget højt, når den påtræffes.

Hyttetomter kendes på bopladser fra både Maglemose-, Kongemose- og Ertebøllekultur. Hyttetomterne er forskelligt konstruerede og har forskellig størrelse. Hyttetomterne kan fremstå som en rundagtig afgrænsning af stolpe- eller stagehuller (eksempler: Ålyst og Rønneholm) eller som hyttetomter med forsænkede gulve i form af runde, ovale eller rektangulære nedgravninger (eksempler: Lollikhuse, Nivå og Vængesø). Fra Maglemosekulturens moselokaliteter kendes de klassiske barkgulve eller platforme, der kan være delvist omkranset af stager/stagehuller, f.eks. Ulkestrup.

På svenske Maglemosebopladser og på senmesolitiske kystbopladser fra Danmark og Sydsverige er der fundet hyttetomter med forsænkede gulve. Fra yngre



*Fig. 1. Hyttetomt 3 fra Nivå 10 under udgravning.
Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland*

Kongemose- og ældre Ertebøllekultur findes veldokumenterede eksempler fra de nordøstsjællandske lokaliteter Lollikhuse og Nivå.

På bopladsen Nivå 10 er der udgravet fire hyttetomter - to fra yngre Kongemosekultur og to fra ældre Ertebøllekultur. Hyttetomterne var meget lig hinanden. Der var tale om gruber med et rundt eller let ovalt omrids. Største tværmål var mellem ca. 2,2 og 3,6 m, og dybden svingede mellem ca. 0,2 og 0,4 m. Fælles for nedgravningerne var meget stejle kanter og en tilnærmelsesvis flad bund.

I gruberne optrådte en ca. 10 cm tyk fundhorisont - et aktivitets- eller "gulvlag". Denne horisont lå enten direkte på grubens bund eller hvilede på et meget lyst opfyldningslag ca. 10 cm over bunden. Fundlaget indeholdt mange ildpåvirkede sten, dyreknogler og flintartefakter. I alle hyttetomter var der acentralt på "gulvlaget" tydelige spor af et ildsted i form af koncentrationer af trækul, aske og brændte sten.

I forhold til de omgivende bopladslag var flintmængden i hyttetomterne ikke specielt stor. For selvom der tydeligvis



*Fig. 2. Hyttetomt 3 fra Nivå 10 under udgravning.
Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland*

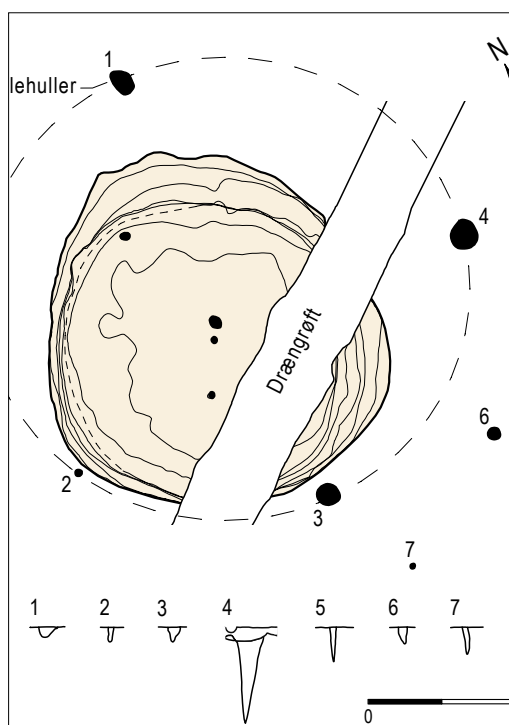
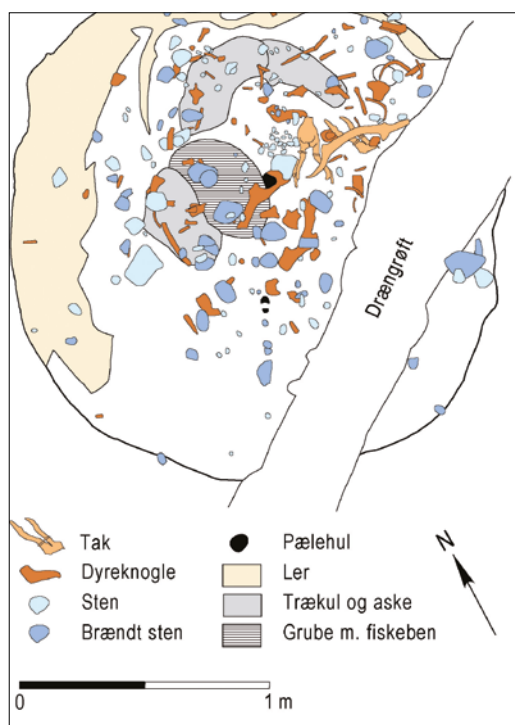


Fig. 3. Hyttetomt 3 fra Nivå 10 i snit. Hyttens aktivitetslag hviler på et lysere opfyldningslag. Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland



Fig. 4. Udsnit af aktivitetsslag i hytte 2 med en koncentration af ildskornede sten omkring ildstedet. Hjortetakken tv. udgør sammen med to rådyropsatser en deponering ved ildstedet.

Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland



(Tv.) Fig. 5. Plantegning af gulvniveau i hytte 2 fra Nivå 10.

Tegning: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland

(Th.) Fig. 6. HØM106 oversigtsplan hytte 2: Plantegning af hyttegrube og tilknyttede stagehuller (hytte 2 fra Nivå 10).

Tegning: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland

er tilhugget flint inde i hytterne, er der også sket en vis oprydning. Det er de større flintstykker, der er udrømmet, mens de små afslag (splinter) fra flinttilhugningen lå tilbage og dermed afslørede flintsmedens placering (se Jensen 2003).

I fundlaget lå der mange dyreknogeter

koncentreret ved ildstedet og navnlig forekom mange fiskeknogler. Pattedyreknogeterne er meget fragmenterede pga. færdslen i hytterne. I hytterne fra både Nivå og Løllikhuse er der gjort fund, der opfattes som særlige deponeringer. Deponeringerne kan ligge tæt ved ildstedet og bestå af rådyropsatser og

kronhjortetakker eller af flint (se Jensen 2006, Jensen 2009 og Sørensen 2005).

I tilknytning til gruberne blev der registreret pæle- og stagehuller enten i selve gruben eller langs grubens kanter. Pælesporene kunne ligge indtil 0,75 m fra gruben, og det antyder, at gruben i nogle tilfælde kun har udgjort en del af den oprindelige hytte.

Hyttetomten fra Lollikhuse (fra ældre

Ertebøllekultur) minder om Nivå-hytterne, men der var tale om en noget større, oval grube, der målte 5,5x4 m og var 0,2-0,3 m dyb. Også her blev der fundet et acentralt placeret ildsted, der denne gang var stensat.

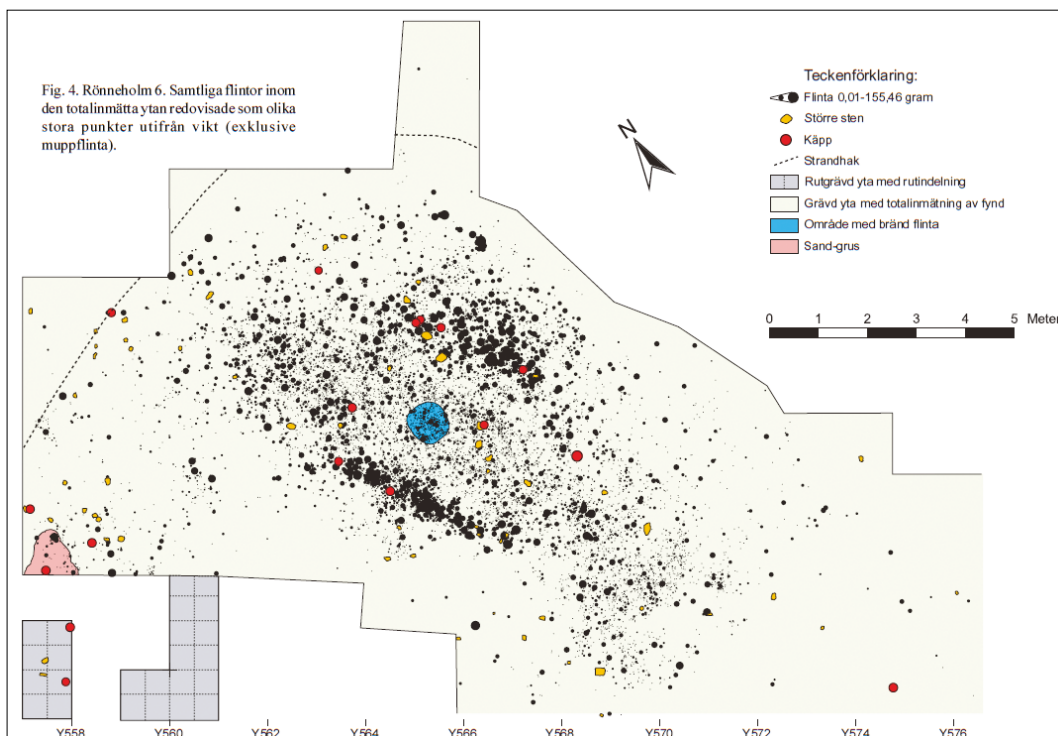
Vængesø III:

På Ertebøllelokaliteten Vængesø III på Djursland blev der under køkkenmøddingen fundet tre rektangulære sænkninger

Fig. 7. Ålyst: Plan hytte 2.
Tegning: C. Lindberg, L. Sørensen og C. Casati



Fig. 8. Rönneholm 6. Plantegning af flintspredning og stager. Det blå område er der, hvor man fandt brændt flint.
Efter Sjöström 2004



eller terrasser, der var 5-6 m lange og 3 m brede og orienteret parallelt med kysten. Der blev registreret flere ildsteder i hvert anlæg placeret omtrent i midtaksen. Der er formentlig tale om enten hytter eller "arbejdsplatforme". Et tilsvarende anlæg kendes fra Vængesø I. Rektangulære nedgravninger, der er tolket som hyttetomter, kendes også fra andre Ertebøllelokaliteter, bl.a. Rykkerhøj ved Kalundborg og Egehøj ved Randers Fjord.

Ålyst:

På den bornholmske lokalitet Ålyst er der udgravet to hyttestrukturer fra den mellemste del af Maglemosekulturen. Strukturerne tegnede sig som ca. 7 m lange og 4 m brede, ovale stolpesætninger. Stolpehullerne var rundbundede med en omtrentlig diameter og dybde på 20-30 cm. Inden for hver stolpesætning fandtes en mindre flintkoncentration. Centralt i hytte II lå et ildsted bestående af et kompakt lag knytnævestore sten, som hvilede på et rødbrændt sandlag. En koncentration af ildskørnet flint og forkullede nøddeskaller samt tilstedeværelsen af mange ildskørnede sten viser, at der også har været ildsted i hytte I.

Rönneholm:

I Rönneholms mose ved Ringsjön i det centrale Skåne er der udgravet en velbevaret hyttetomt fra yngre Kongemosekultur (Fig. 8). Hyttetomten udgjordes af en 4x3,5 m stor oval flintkoncentration, omgivet af i alt ni hasselstager, hvis ned-

re dele stadig var bevaret. Flintgenstandene forekom navnlig i en bræmme langs strukturens langsider; et resultat af den såkaldte "vægeffekt". En koncentration af ildskørnet flint viste, at der har ligget et ildsted centralt i strukturen.

Grave

Senmesolitiske jordfæstegrave kendes fra adskillige lokaliteter, navnlig fra Østsjælland, hvor gravene kan ligge i større grupper som på lokaliteterne Bøgebakken ved Vedbæk og Nivå 10. Gravene optræder - ganske som de øvrige anlæg - på selve bopladserne, enten centralt på pladsen (tæt ved hytterne, som det sås på bopladsen Nivå 10) eller mere perifert. Man skal være opmærksom på, at fylden i gravene kan være meget lys i forhold til f.eks. gruber og hyttetomter, og at det kan kræve adskillige grundige afrensninger af fladen, før fyldskiftet kan erkendes. I nogle tilfælde afsløres gravgruben af pletter af rødbrændt okker.

På bopladser fra Vedbæk, bl.a. Gøngehusvej 7, og på bopladsen Nivå 10 er der også fundet samtidige brandgrave. Brandgravene fremstod som 0,2-0,6 m runde nedgravninger med en kompakt samling af hvidbrændte knogler eller som en blanding af trækul og brændte knogler. Fra Nivå 10 kendes også en lille grube, som udelukkende indeholdt rødbrændt okker og brændte knogler. Fra Hammelev i Sønderjylland kendes en grav fra Maglemosekulturen, der ligeledes indeholdt rød okker og hvidbrændte knogler.



Fig. 9a og 9b.
Præparat med
brandgrav fra Nivå
10 (yngre Konge-
mosekultur).
Foto: Ole Lass
Jensen, Museum
Nordsjælland

Grave fra ældre stenalder er sjældne og udviser stor diversitet. Undersøgelser af grave må derfor tildeles meget høj prioritet. Ved undersøgelser af grave med bevarede skeletter bør der allerede i den indledende fase påbegyndes samarbejde med fysiske antropologer med henblik på sikring af prøvemateriale til naturvidenskabelige analyser, herunder DNA-analyse. Det er også vigtigt, at der udtages repræsentative prøver af fylden i skeletniveauet, f.eks. prøver fra bryst-, mave- og bækkenregionen, der kan indeholde måltidsrester og makrofossiler som fiskeben, planterester og æg fra parasitter.

Udgravningsmetoder

Udgravningsmetoden er som altid en afvejning af objektet, problemstillingen, den aktuelle fundsituation og bevarings-tilstand, tiden og økonomien. Der er langt fra enighed om, hvordan man bedst udgraver mesolitiske bopladser. I nogle tilfælde kan en omhyggelig frempræparering i fladen og tredimensionel indmåling af stort set alt være det optimale, i andre tilfælde vil en sådan meget tidskrævende proces være skudt langt over målet. Det er derfor vanskeligt at opstille en norm for, hvordan man udgraver mesolitiske bopladser.

Mindre lokaliteter i f.eks. moser kræver én udgravningsmetode, store bopladsområder en anden, skaldynger en tredje osv. For alligevel at foreslå et udgangspunkt er der nedenfor beskrevet udgravningsmetoder, som i de senere år er anvendt på lidt større bopladser med kulturlag og i forbindelse med særlige anlæg som hyttetomter.

Udgravning af bopladslag

Som udgangspunkt kan primære bopladslag udgraves i enheder af kvarte kvadratmeter og i 5 eller 10 cm tykke niveauer - dog således at egentlige laggrænser altid respekteres (fund fra forskellige lag holdes adskilt). Det er et ufravigeligt krav, at den opgravede fyld konsekvent soldes med 4 mm eller maksimalt 5 mm maskevidde. Med mindre man graver i sandjord, er vådsoldning at foretrække, både fordi metoden er mere skånsom, og fordi den er effektiv.

Er der tale om lidt større bopladslader er det i reglen tilstrækkeligt at registrere fundene inden for udgravningsenheden, men man kan også vælge at punktindmåle sekundært tildannede artefakter, flækker o.lign. Større genstande (flint, knogler og natursten) indtegnes på planer i f.eks. målestoksforhold 1:20.



*Fig. 10. Bopladslag fra Nivå 10 under systematisk udgravning.
Foto: Ole Lass Jensen, Museum Nordsjælland*



*Fig. 11. Hytte 2
fra Nivå 10 under
udgravning.
Foto: Ole Lass
Jensen, Museum
Nordsjælland*

For hvert udgravningsniveau afrenses fladen, der efterfølgende fotograferes, beskrives og opmåles mht. fund, laggrænser etc. Med moderne en-mandsbetjente totalstationer kan det både hurtigt og forholdsvist billigt lade sig gøre at indmåle oldsager fra ældre stenalderbopladser.

Udgravning af hyttetomter med forsænkede gulve – og andre velbevarede fundlag

Hyttetomter med forsænkede gulve kan rumme velbevarede og komplekse fundlag, der kræver en særlig grundig udgravningsmetode og dokumentation.

Når der påtræffes en mulig hyttegrube, bør der indledes med karteringsboringer, så den videre udgravningsstrategi kan planlægges. Boringerne kan belyse, hvorvidt der er tale om en hyttetomt (ensartet dybde i gruben), om der optræder et eller flere mørkfarvede "gulvlag," og hvor dybt disse ligger.

Som ved udgravning af øvrige, velbevarede bopladslag, kan udgravningen foregå i enheder af kvarte kvadratmeter og i niveauer af max 5 cm tykkelse, dog således at naturlige laggrænser altid respekteres (lagene kan være grydeformet aflejrede i hyttegruben).

Sekundært tildannede artefakter, flækker o.lign. punktindmåles altid, og lidt større genstande (flint, sten og knogler) indtegnes på planer i målestoksforhold 1:10. Den opgravede fyld vandsoldes i net med maskevidde 4 mm, koncentrationer af fiskeknogler dog med maskevidde 1 mm. Flotering af udvalgte prøver bør også anvendes.

For hvert 5 cm's udgravningsniveau afrenses fladen, der efterfølgende fotograferes og opmåles mht. fund, laggrænser etc. Der suppleres med systematisk prøveudtagning af fylden inden for hver udgravnings-enhed/hvert udgravningsniveau, bl.a. med henblik på finsoldning og flotering. Yderligere dokumentation af lagfølgen kan ske på sædvanlig vis, ved at der udlægges en profilbalk.

Påvisning af stage- og pælehuller uden for hyttegruben kan udgøre et praktisk problem. Hullerne fra de tilspidsede stager måler ikke mere end 3-4 cm i tværmål og ligner i fladen til forveksling dyregange. Det betyder, at undergrundsfladen omkring hyttegruben skal afrenses grundigt - og gerne ad flere omgange - i en afstand af mindst 1,5-2 m fra gruben, og at der måske skal snittes et utal af dyregange, før eventuelle stagehuller er dokumenteret.

ÆLDRE STENALDERS FORSKNINGSHISTORIE

Af Søren A. Sørensen

1836 (Thomsen)

Erkendelse af stenalderen som en selvstændig periode. Begyndende kronologisk opsplitning af forhistorien

1848-1851

Erkendelse af at skaldyngerne var menneskeskabte køkkenmøddinger. Konkret spørgsmål omkring skaldyngernes oprindelse løses gennem en tværvindenskabelig kommissions fælles arbejde. Udgravningsmetoden er usystematisk indsamling af oldsager og fauna fra skaldyngerne.

1859-1900

Spørgsmålet om stenalderens tvedeling afklares gennem den anden køkkenmøddingskommissions arbejde og en ældre (jæger-)stenalder udskilles. Udgravningsmetoden er systematisk og stratigrafisk, sidstnævnte efter inspiration fra geologien.

1900-1903

Fund fra Maglemosekulturen dukker op og finkronologiske studier inden for jægerstenalderen påbegyndes.

1936 (Clark)

Maglemosekulturens regionalitet studeres, og kulturgrupper udskilles.

1944

Det lykkes for første gang E. Westerby at påvise en palæolitisk boplads i Danmark (Bromme).

1940-1960

De store moseundersøgelers tid, mosegeologien, hvor- under pollenundersøgelser bliver arkæologiens vigtigste dateringsgrundlag.

1960-

Kulstof 14-dateringer bidrager til en "længere kronologi". Et paradigmebrud kommer med New Archaeology, som senere bliver kendt som processuel arkæologi. Der søges efter generelle lovmæssigheder som en del af den arkæologiske tolkningsproces. De nye spørgsmål, som stilles, kræver nøjere dokumentation, og udgravningsteknikken forfines, og "øjebliksbilleder" forsøges afdækket på bopladsfladerne "decapage". Større fladeafdækninger erstatter søgegrøfter og prøvehuller som foretrukne udgravningsmetoder.



Fig. 1. Udgravning af Ertebølle køkkenmøddingen i 1895.

Foto: Nationalmuseets Samlinger Online



(Tv.) Fig 2. Erik Westerby fremviser glad sit fund fra Brommekultur i 1944.

Efter Therkel Mathiassen 1963.
Foto: Finn Westerby

(Th.) Fig 3. Kassemosekøkken-møddingen. En jordsøjle af østersskaller hjembringes til Nationalmuseet.
Foto: Nationalmuseet

Kronologiske spørgsmål trænges i baggrunden til fordel for spørgsmål om økonomiske strategier, bosættelsesmønstre, gruppestørrelser m.m. Etnoarkæologi introduceres for alvor som en vigtig del af tolkningsprocessen. Store regionale projekter ser dagens lys i erkendelse af, at én boplads alene ikke løser de spørgsmål, der stilles. Nye og meget tidskrævende analysemetoder såsom slidsporsanalyser og flintsammensætninger vinder frem. Begrebet *chaine operative* anvendes til analyse af arbejdsprocesser inden for både flint og organiske materialer.

1990-

Postprocessuel arkæologi bygger oven på processuel arkæologi, men tager samtidig afstand fra dele af den tidligere teoretiske tolkningsproces. Postprocessuel arkæologi betyder bl.a., at arkæologen opfattes som en aktiv og ikke neutral deltager i tolkningsprocessen. Retningen medfører også en stigende interesse for immaterielle forhold såsom religion og ritualer. Kontekstuel arkæologi er en del af den postprocessuelle retning, og her inddrages de kontekstuelle relationer mellem fund og omgivelser. Populært sagt betragtes det arkæologiske kildemateriale som en tekst, hvor en del af ordene mangler, og hvor de enkelte ord kun giver mening i kontekst med andre

ord. Dette betyder, at også landskabet inddrages i den arkæologiske analyse.

Nye metoder som DNA-analyser giver mulighed for at afklare gamle strids-spørgsmål om indvandring og domesticering. Den stigende decentralisering af arkæologien - i kombination med de mere tidskrævende analyser af materialet - betyder, at ingen institutioner uanset størrelse længere har de fornødne ressourcer til at drive tidssvarende arkæologi på jægerstenalderområdet. Danmarks førende position inden for udforskningen af jægerstenalderen er for længst forsvundet, skønt vi stadig har et af verdens bedste kildematerialer til rådighed.

2011-

På baggrund af en international evaluering af arkæologien i Danmark ned-sætter KS en strategigruppe, der skal opkvalificere danske jægerstenalderundersøgelser. Museumslandskabet forandres til større arkæologiske enheder, der må forventes at kunne kvalitetsløfte opgaver som udgravning og udforskning af ældre stenalders bopladser.

2013

International evaluering af den mari-narkæologiske udgravningsvirksomhed offentliggøres.

FOKUS PÅ ÆLDRE STENALDER

Forskning:

- Der er stort efterslæb på publiceringsområdet.
- Der er behov for udgravning af en super *locus classicus*: en stor moderne og banebrydende forskningsudgravning, der kan udvikle udgravningsmetoder og forskningsudbytte.
- Ældre stenaldersforskningen bør være åben for nye ideer.
- International forskning er vigtig.
- Det teoretiske fundament er vigtigt.
- Naturvidenskab er vigtig.
- Antropologi er vigtig.
- Tværvidevidenskab generelt er vigtig.

Faglig support:

- Faglig støtte i udgravningsfasen bør være obligatorisk.
- Der bør være et fast ekspertpanel til rådgivning i ældre stenalder i Danmark.
- Der bør være følgegrupper på de store udgravninger (helst to eksperter).

Ældre stenalder i Danmark:

- Store regionale forskelle. Delvist geografisk betinget. Delvist fagligt betinget. Delvist pga. anlægsarbejdernes intensitet.
- Behov for øget bevidsthed om ældre stenalderpotentiale i ansvarsområderne.

Særlig fokus på:

- Funktionsbestemmelser.
- Tværvidevidenskab.
- Geofysik: vil i nogen grad kunne afsløre hyttetomter og grave.
- Fjordanalyser: svarende til Vedbæk-analysen. Behov f.eks. ved Lammefjorden.

Fundgrupper og anlæg, der bør opprioriteres:

- Maglemose-benmateriale.
- Lokalteter med bevarede anlæg.
- Overpløjede lokaliteter.

Rekognoscering:

- HAM-metoden – pløjning til sporing af flintkoncentrationer.
- HEM-metoden – nye Maglemosepladser.
- Hollænder-metoden – boringer i fossile fjordområder.

Arkæologi i vand og på land:

- Marine lokaliteter er ofte forstyrrede, men kan rumme rigt organisk materiale. Landjord rummer oftere in situ-forhold.
- Marin- og landarkæologi kan drage nytte af at udveksle viden og gensidig rådgivning.

Fig. 1. Udgravning af Sølager køkkenmøddingen i 1869 var et tilløbsstykke.

Illustration:
Nationalmuseet



Dokumentation:

- Benyt fælles identifikation og dokumentation.
- Brug detailplaner ved kategori 2 og 3-lokaliteter (totalplaner – rummer ofte for mange data og faser).

Behov for metodeudvikling inden for:

- Udgravningsmetoder.
- Lokalisering.
- Prisbevidste analysemetoder.

Budgetlægning:

- Budgetlægning kan i særlige tilfælde følge byarkæologiske udgravninger, i de dele af udgravningen, hvor der er kulturlag og stratigrafisk komplekse anlæg.
- Der kan i særlige tilfælde være behov for øgede midler til efterbehandling, konservering og naturvidenskab af de velbevarede kategori 3-lokaliteter.

Kategorisering udgravninger på baggrund af væsentlighed og bevaringsgrad:

- Kategori 1 – gennemløjede lokaliteter.
- Kategori 2 – gennemløjede lokaliteter med bevarede strukturer.
- Kategori 3 – ikke gennemløjede lokaliteter med bevarede strukturer og med gode organiske bevaringsforhold.

Optimering og prioritering på udgravninger:

- Brug udgravningsstrategi.
- Brug faglig støtte af ekspertpanel.
- Prioritering på udgravning vigtig.
- Priorité anlæg for fundspredning og forstyrrede lag.
- Opvej kvalitet frem for kvantitet.
- Fokus på funktionsanalyser.
- Brug totalstation og feltregistreringskontor.

Efterbearbejdning:

- Efterbearbejdning kan i særlige tilfælde omfatte refitting og spredningsanalyser, på baggrund af en vurdering af potentialet.
- Efterbearbejdning kan om muligt påbegyndes allerede i felten, da det er væsentligt i forbindelse med de løbende prioriteringer, der skal foretages.

Bevaring for eftertiden:

- Fredninger, hvor der må jordbehandles, bør genovervejes/skærpes.
- Behov for udpegning og in situ-bevaring af de fineste lokaliteter, man kender til.

Trusler:

- Dyrkning og erosion (land og marin).
- Hold øje med kulturarvsarealernes tilstand.
- Naturgenopretning (land).
- Opgravning af dødishuller (land).
- Overset ved anlægsarbejde - ældre stenalder dukker tilfældigt op under de øvre lag og perioder (land).
- Ændring af strømforhold (marin).
- Ålegræsdød. Ålegræs "binder" og bevarer lokaliteter på havbunden (marin).

LITTERATUR

- Aaby, B. 2006a: *Pollenanalytiske og vegetationshistoriske undersøgelser i forbindelse med arkæologisk udgravning af boplads HEM 2981 ved Bølling Sø i 2005*. Upubliceret rapport i forbindelse med afrapportering til Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation.
- Aaby, B. 2006b: *Pollenanalytiske og vegetationshistoriske undersøgelser i forbindelse med arkæologisk udgravning af boplads HEM 2981 ved Bølling Sø i 2006*. Upubliceret rapport i forbindelse med afrapportering til Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation.
- Aaby, B. 2006c: *HEM 3885. Pollenanalytiske undersøgelser af pollenprøver fra profil gennem stenlægning. Upubliceret rapport i forbindelse med afrapportering til Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation*.
- Aaby, B. 2006d: Landskab og vegetation omkring Bølling Sø siden sidste istid. I: B.V. Eriksen (red.): *Stenalderstudier. Tidligt mesolitisk jægere og samlere i Sydskandinavien*, s.161-174. Højbjerg.
- Aaby, B. 2008. Geologi og vegetation gennem 15.000 år. I: *Bølling Sø og Stenholt Skov - Historie og Natur*, s. 6-9.
- Andersen, L.R. 2007. Gammelbosig II - en lille jagtstation fra maglelosekulturen. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2007*, s. 45-50.
- Andersen, L.R. 2008. En ny redskabstype fra maglelosekulturen. Sammensætning af kvartsit fra Dværgebakke I. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2008*, s. 77-84.
- Andersen, L.R. 2010. Maglelosekultur ved Bølling Sø i Midtjylland. En samlet fremstilling og analyse af alle kendte Maglelosepladser i den vestlige del af Bølling Sø området med henblik på at belyse bosættelsen i et synkront og diakront perspektiv. *Kandidatspeciale*, Aarhus Universitet
- Andersen, L.R. & T. Møbjerg 2009. Arkæologi og muldvarpeskud - nye undersøgelser ved Bølling Sø. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2009*, s. 37-44.
- Andersen, L.R. & T. Møbjerg 2011 (i tryk). Early Mesolithic Settlements at Lake Bølling, Central Jutland, Denmark. In *Meso 2010: The eight international conference on the Mesolithic in Europe*. Santander 2010.
- Andersen, S. H. & Sterum, N. 1971. Gudenåkulturen. *Holstebro Museum, Årsskrift 1970-71*.
- Boas N. A. 1987. Rude Mark. A Maglelose Settlement in East Jutland. *Journal of Danish Archaeology*, vol 5, 1986.
- Christensen C. 1993. Land og Hav. *Da klinger i muld.... 25 års arkæologi i Danmark*.
- Christensen, S. T. 2008. Slidsforsanalyser af flint fra Dværgebakke I. En undersøgelse af skrabere fra en ahrensburg/magleloseboplads i Midtjylland. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2008*, s. 65-76.
- Casati, C. & L. Sørensen 2006. Ålyst - et bopladskompleks fra Maglelosekulturen på Bornholm. Foreløbige resultater baseret på ukonventionelle udgravningssmetoder. I: Eriksen, B.V (ed). *Stenalderstudier. Tidligt mesolitisk jægere og samlere i Sydskandinavien*. Jysk Arkæologisk Selskab, 241-275.
- Cziesla, Erwin 1990: *Siedlungsdynamik af steinzeitlichen Fundplätzen. Methodische Aspekte zur Analyse latenter Strukturen*. Bonn 1990.
- Ewald, L. 2001: Maglelosekultur på Fyn. Danmarks jægerstenalder - status og perspektiver. Beretning fra symposiumet *Status og perspektiver inden for dansk mesolitikum*. Redigeret af Ole Lass Jensen, Søren A. Sørensen og Keld Møller Hansen

- Fischer, A: *Mesolitiske bopladser på den danske havbund - udfordringer for forskning og forvaltning*.
- Fischer A. 1985. Late Paleolithic Finds. In: K. Kristiansen (ed.) *Archaeological Formation Processes*.
- Fischer A. 1990. A Late Palaeolithic flint workshop at Egtved, east Jutland - a glimpse of the Federmesser culture in Denmark. *Journal of Danish Archaeology*, vol. 7. 1988.
- Fischer A. 1993. *Marinarkæologiske forundersøgelser forud for en fast etablering af en fast Øresundsforbindelse*. Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen 1993.
- Fischer A. 1993. Senpalæolitikum. *Da klinger i Muld... 25 års arkæologi i Danmark*.
- Fischer, A. & Søren A. Sørensen 1983: Stenalder på den danske havbund. *Antikvariske Studier* 6.
- Fischer A. 1995. *An entrance to the Mesolithic world below the ocean. Status of ten years' work on the Danish sea floor. Man and Sea in the Mesolithic*.
- Fischer, A. & Søren A. Sørensen 1983: Stenalder på den danske havbund. *Antikvariske Studier* 6.
- Holm J 1972. Istidsjægere på Ærø. *Fynske Minder* 1972.
- Jensen, H.J. & T. Møbjerg 2007. Et røgeri fra ældre stenalder ved Bølling Sø? *Herning Museum. Midtjyske fortællinger* 2007, s. 51-62.
- Jensen, O. L. 2003. A Sunken Dwelling from the Ertebølle Site Nivå 10, Eastern Denmark. I: L. Larsson, H. Kindgren, K. Knutsson, D. Loeffler and A. Åkerlund (eds.), *Mesolithic on the Move. Papers presented at the Sixth International Conference on the Mesolithic in Europe, Stockholm 2000*, 230-238. Oxford
- Jensen, O.L. 2006. Stenalderjægerne hytter og grave ved Nivå. *Hørsholm Egns Museum. Årbog 2005-2006*, 6-31.
- Jensen, O. L. 2009. Dwellings and graves from the Late Mesolithic site of Nivå 10, eastern Denmark. I: S. B. McCartan, R. Schulting, G. Warren and P. Woodman (eds.), *Mesolithic Horizons. Papers presented at the Seventh International Conference on the Mesolithic in Europe, Belfast 2005. Volume I*, 465-472. Oxford, Oxbow Books.
- Johansson A. D. 1995. *The Ertebølle Culture in South Zealand, Denmark. Man and Sea in the Mesolithic*.
- Johansson A. D. 1996. A Base Camp and Kill Sites from the Bromme Culture on South Zealand, Denmark. The Earliest Settlement of Scandinavia. *Acta Archaeologica Lundensia, series in 8º*, No. 24.
- Larsson M. & Olausson D. 1992 Archaeological field survey - methods and problems. I: *The Archaeology of the Landscape. Acta Archaeologica Lundensia, N.19*.
- Larsson L. 1983. Mesolithic Settlement on the Sea Floor in the Strait of Oresund. I: Masters, P. M. & Flemming, N. C. (eds) *Quaternary Coastlines and Marine Archaeology*.
- Madsen B. 1983. New Evidence of Late Palaeolithic Settlement in East Jutland. *Journal of Danish Archaeology*, vol. 2.1983.
- Milner N. & Peter Woodman (eds) 2005. *Mesolithic Studies. At the beginning of the 21st Century*
- Møbjerg, T. 2005a. Dværgebakke. En boplads ved Bølling Sø med fund fra ahrensburg- og maglelosekulturen. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger* 2005, s. 12-16.

- Møbjerg, T. 2005b. *Bølling Sø. Naturvidenskabelige analyser i forbindelse med Herning Museums undersøgelser fra 2001-2005* Upubliceret rapport, udarbejdet af Herning Museum for Skov- og Naturstyrelsen.
- Møbjerg, T. 2006. Overgård. En boplads fra sidste del af ertebøllekulturen. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2006* s. 21-26.
- Møbjerg, T. 2008a. Arkæologiske undersøgelser ved Bølling Sø. Samspillet mellem natur og kultur gennem mere end 10.000 år. I: *Bølling Sø og Stenholt Skov - Historie og Natur*, s. 11-21.
- Møbjerg, T. 2008b. Nye bopladsfund fra Brande. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2008*, s. 85-101.
- Møbjerg, T. 2012: Dværgbakke I - A Danish Mesolithic site with activity areas for children? *A mind set on flint. Studies in Honour of Dick Stapert*. Red. M.J.L.Th. Niekus, M. Street & Th. Terberger: s 393-400.
- Møbjerg, T. & J.J. Kærgaard 1998. *Undersøgelser af kulturhistoriske levn i Bølling Sø området. Forundersøgelser: Oldtid og middelalder*. Upubliceret rapport, udarbejdet af Herning Museum for Skov- og Naturstyrelsen.
- Møbjerg, T. & H. Rostholm 2002a. *Arkæologiske Undersøgelser i Bølling Sø området. Herning Museums forundersøgelsesfase 2*. Upubliceret rapport, udarbejdet af Herning Museum for Skov- og Naturstyrelsen.
- Møbjerg, T. & H. Rostholm 2002b. *Arkæologiske Undersøgelser i Bølling Sø området. Herning Museums forundersøgelsesfase 3. Delrapport 1*. Upubliceret rapport, udarbejdet af Herning Museum for Skov- og Naturstyrelsen.
- Møbjerg, T. & H. Rostholm 2006. Foreløbige resultater af de arkæologiske undersøgelser ved Bølling Sø. I: B.V. Eriksen (red.): *Stenalderstudier. Tidligt mesolitisk jægere og samlere i Sydsandinavien*, s.147-159. Højbjerg.
- Møbjerg, T. & S.T. Christensen 2006. Dværgbakke. Spor af 3.000 års bosættelse fra ahrensburg- og maglemosekultur ved Bølling Sø. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger*, side 13-20.
- Møhl U. 1971. Fangstdyrene ved de danske strande. *Kuml 1970*.
- Nilsen F. O. 1994. *Forudsætninger og muligheder - Bebyggelsesarkæologiske undersøgelser på Bornholm*. Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen 1994.
- Nilsson T. 1989. Senglacial bosættelse i Vendsyssel. *Kuml 1987*.
- Olesen, M.W. 2005. 9000 års bebyggelse ved Sdr. Felding. *Herning Museum. Midtjyske fortællinger 2005*, s. 73-82.
- Petersen E. B. 1967. Klosterlund - Sønder Hadsund - Bøllund. Les trois sites principaux de Maglémosien Ancien en Jutland. Essai de typologie et de chronologie. *Acta Archaeologica XXXVII*, 1966.
- Price T. D. 1995. *Some perspectives on prehistoric coastal adaptations and those who study them. Man and Sea in the Mesolithic*.
- Rasmussen J. P. 1918. Affaldspletter fra Stenalderhugning. *Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed 1918*.
- Rostholm, H. 1982. *Oldtiden på Herning-egnen. Spor efter mennesker gennem 8000 år*. Herning.
- Rostholm, H. 2001. Bølling Sø - et såkaldt naturgenopretningsprojekt. *Fra Ringkøbing Amts Museer 2001*, s. 68-86.
- Smed P. 1987. *Undersøiske Fortidsminder. - en registrering. Havbundundersøgelser, Arkæologi*. Skov- og Naturstyrelsen.

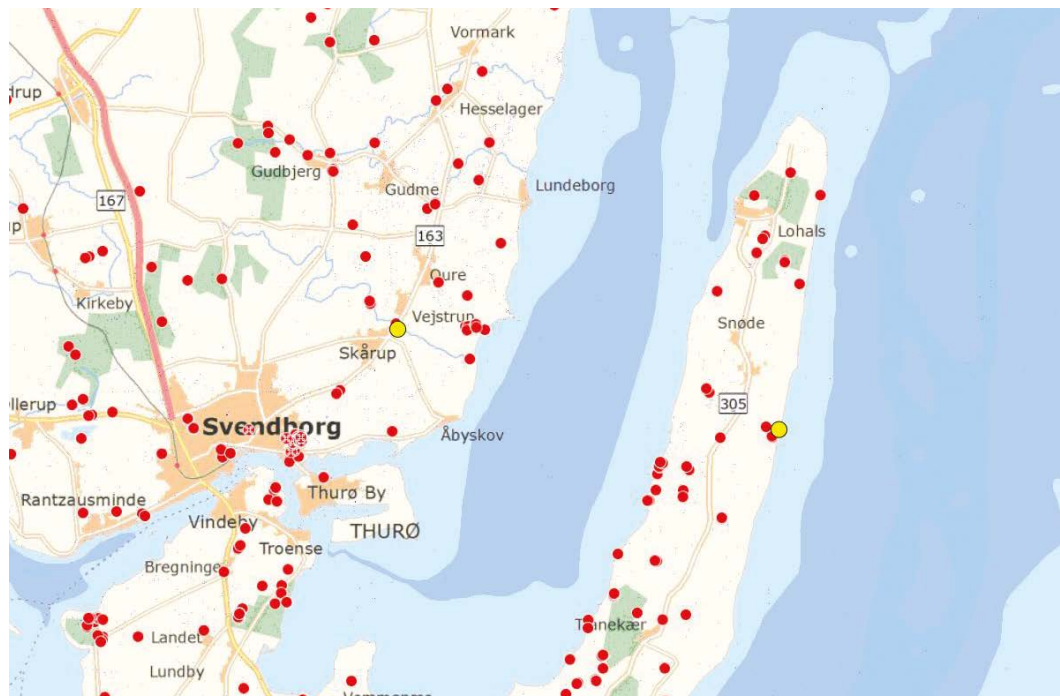
- Sjöström, A. 2004. Rönneholm 6-10, 12, 14 och 15. Arkeologisk undersökning av ett mesolitiskt boplatsskomplex i Rönneholms mosse. *Rapporter från Institutionen för arkeologi och antikens historia*, Lunds universitet. Nr 1.
- Skaarup J. 1983. Submarine bopladser i Det sydfynske Øhav. *Antikvariske studier* 6.
- Sørensen, M. 2007. *Teknologi, typologi og traditioner på Dværgebakke I (HEM 2981), Bølling Sø. Foreløbige undersøgelser og tolkninger af stenaldrens tidligste bosættelser ved Bølling Sø ud fra det litiske materiale*. Upubliceret rapport udarbejdet i forbindelse med afrapportering til Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation.
- Sørensen S. A. 1985. En boplads fra Maglemosekulturen ved Korsbjerggård. *ROMU Roskilde Museums Årbog* 1984-5.
- Sørensen S. A. 1996. *Kongemosekulturen i Sydsandinavien*. Egnsmuseet Færgedgården
- Vang Petersen P. 1977. Vedbæk Boldbaner; endnu engang. Vedbækprojektet, i marken og i museerne. *Søllerødbogen* 1977.
- Vang Petersen P. 1995. 220. Hasselø Tværvej. I *Arkæologiske udgravninger i Danmark* 1994.
- Vang Petersen P. 1995. 389. Ørkenen. I *Arkæologiske udgravninger i Danmark* 1994.
- Vang Petersen P. & Johansen L. 1993. Sølbjerg I - An Ahrensburgian Site on a Reindeer Track through Eastern Denmark. *Journal of Danish Archaeology*, vol. 10. 1991.
- Vang Petersen P. 1996. Rensdyrjægere ved Sølbjerg på Lolland. *Nationalmuseets Arbejdsmark* 1980.
- Vang Petersen P. 1996. Tracking Late Glacial reindeer hunters in eastern Denmark. The Earliest Settlement of Scandinavia. *Acta Archaeologica Lundensia*, series in 8°, No. 24.
- Vorting H. C. 1984 Archaeological Field Survey and the Danish Natural Gas Project. *Journal of Danish Archaeology* vol. 3 1984.
- Wigforss J. 1974. Syrhåla Lundby 175. Boplatssområde äldre stenålder. *FYND rapporter* 1974.

SPREDNINGSKORT FOR PALÆOLITIKUM OG MESOLITIKUM

Palæolitikum i Danmark

*Mellem-
palæolitikum
150.000-70.001 f.Kr.
– 2 lokaliteter.*

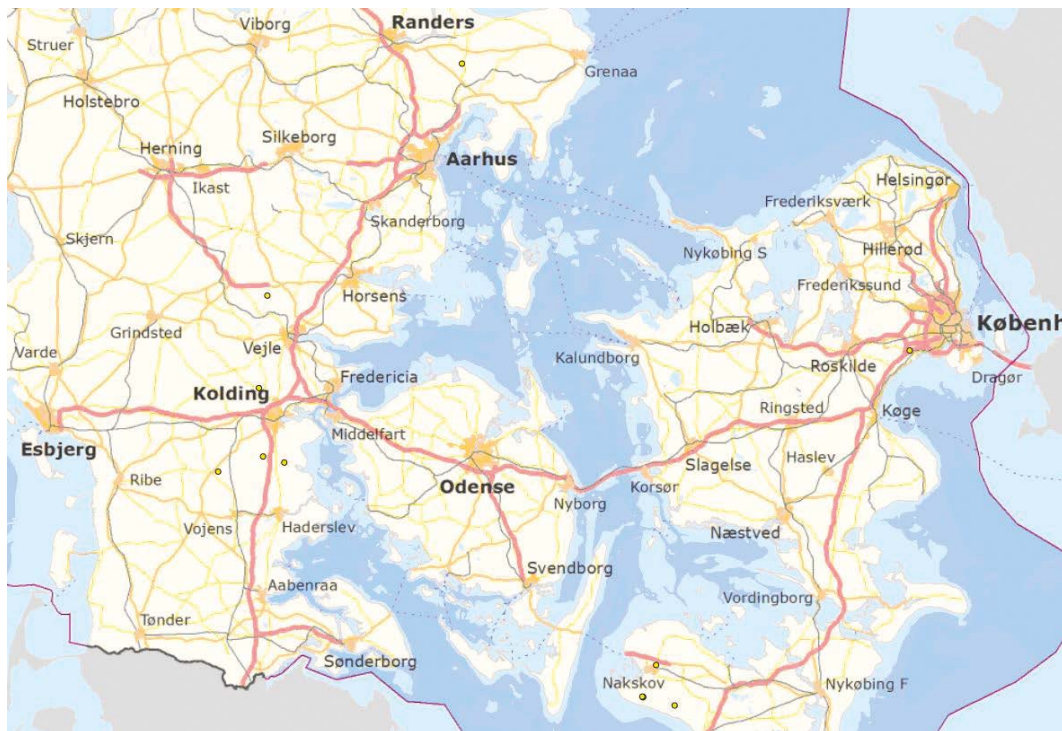
*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*



*Yngre og Sen-
palæolitikum
70.000-9.001 f.Kr.
– 223 lokaliteter.*

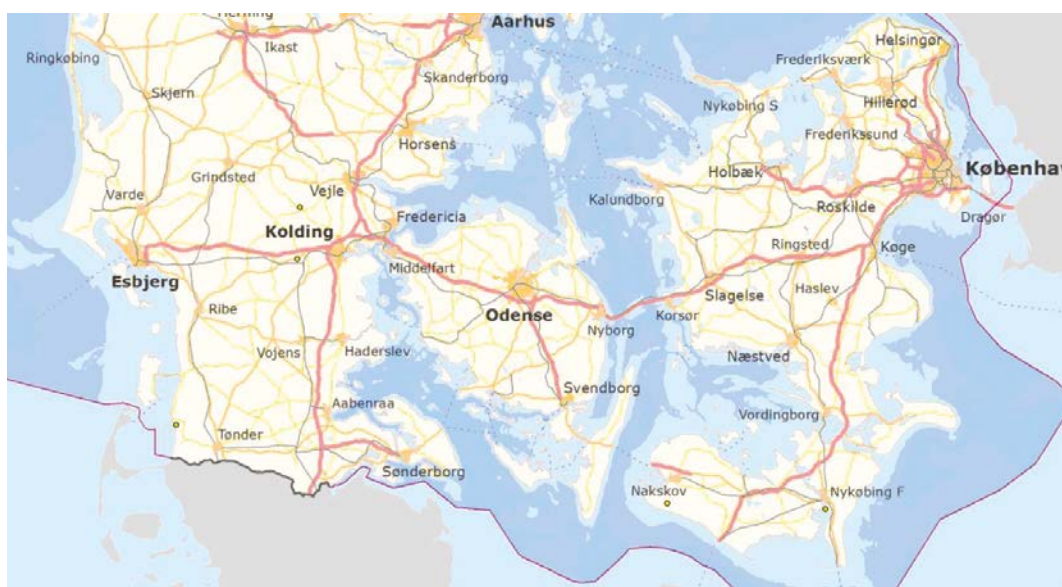
*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*





*Hamborgkultur
12.800-12.001 f. Kr.
– 12 lokaliteter.*

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*



*Federmesserkultur
12.000-11.001 f. Kr.
– 5 lokaliteter.*

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*

Brommekultur
11.000-10.501 f. Kr.
– 124 lokaliteter.

Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder

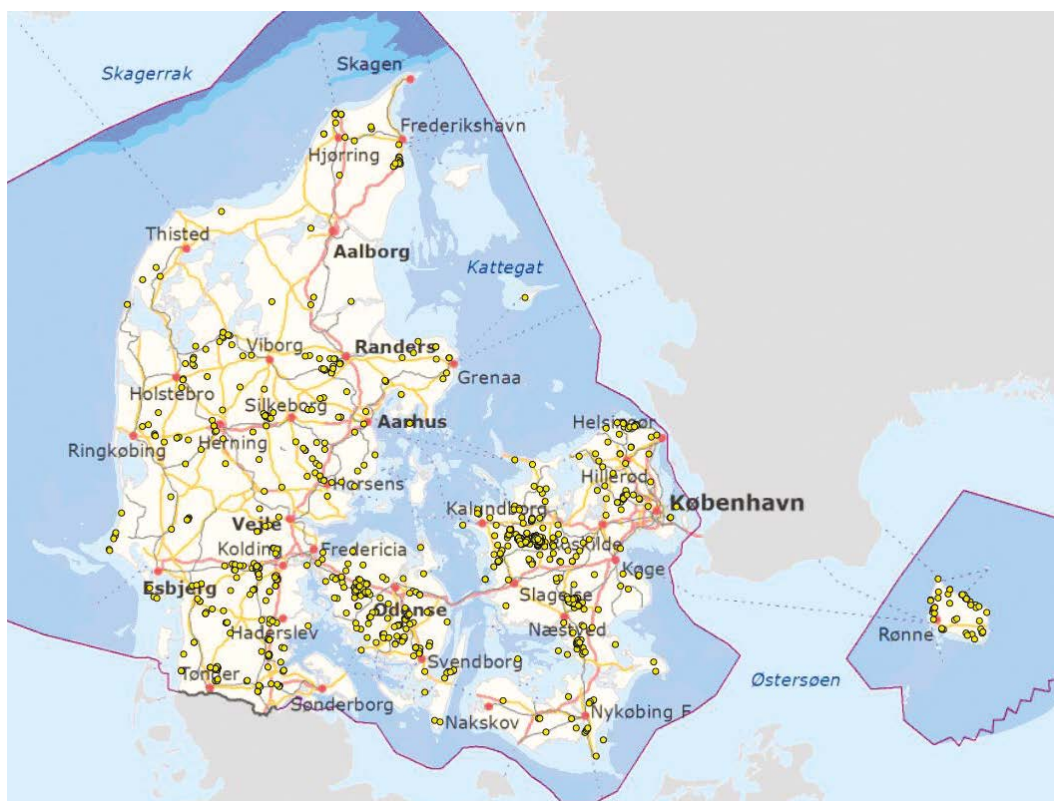


Ahrensburgkultur
10.500-9.001 f. Kr.
– 18 lokaliteter.

Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder



Mesolitikum i Danmark



Maglemosekultur i Danmark – 1111 lokaliteter.

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*

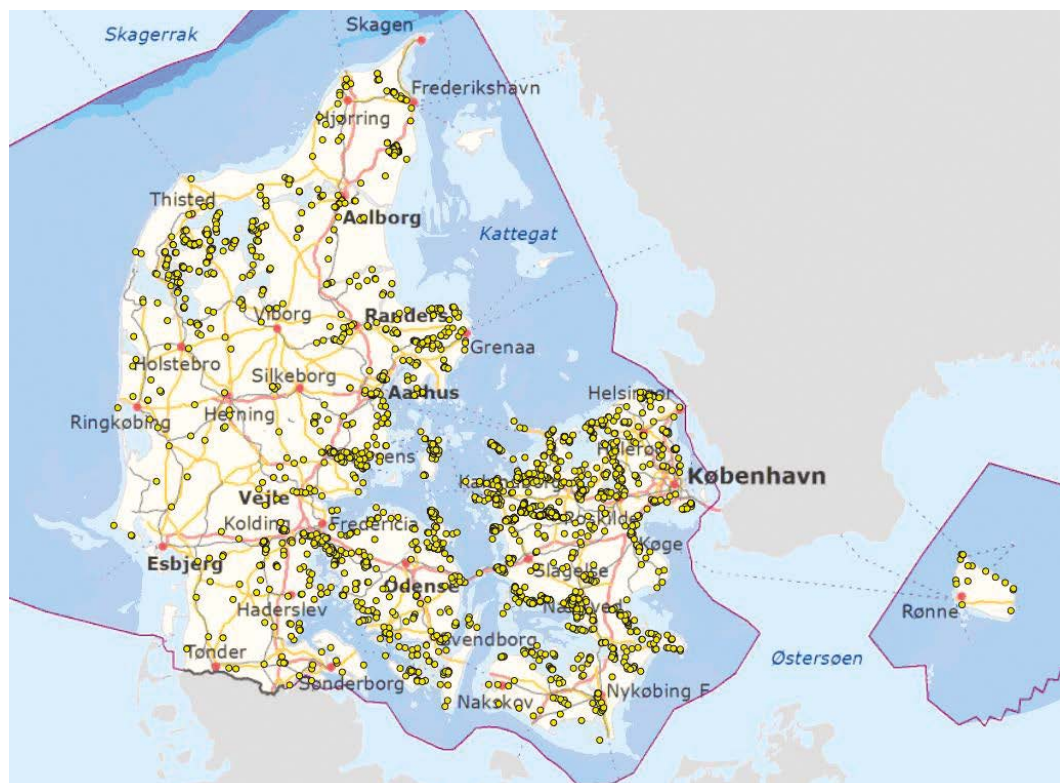


Kongemosekultur i Danmark – 349 lokaliteter.

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*

*Ertebøllekultur i
Danmark
– 2394 lokaliteter.*

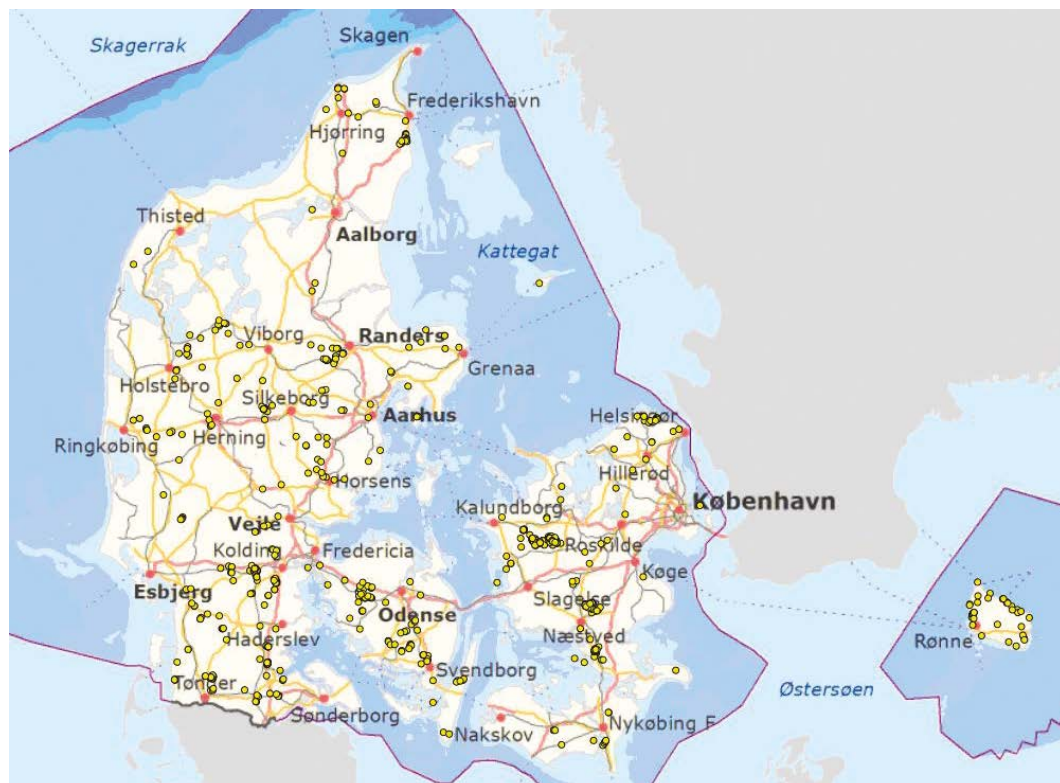
*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*



Mesolitikum i Danmark - bosættelse

*Maglemose
bosættelse
– 682 lokaliteter.*

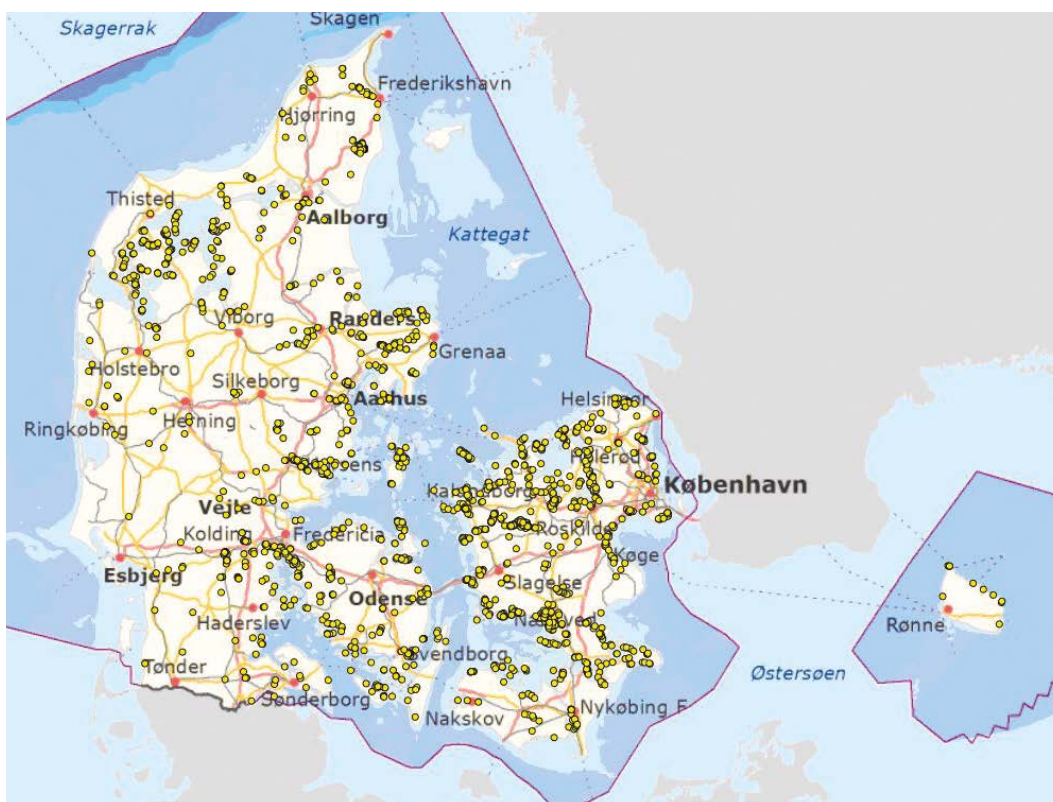
*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*





*Kongemose
bosættelse
– 275 lokaliteter.*

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*



*Ertebølle
bosættelse
– 1861 lokaliteter.*

*Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder*

Mesolitikum i Danmark - gravfund

Mesolitikum
– Gravfund
– 24 lokaliteter.

Data og grafik:
Fund & Fortids-
minder



RESULTATER FRA RUNDSPØRGE TIL MUSEERNE

Rundspørge til de arkæologiske museer om deres håndtering af arkæologiske undersøgelser inden for ældre stenalder udsendtes i foråret 2011 med svarfrist 10. juni 2011. Rundspørgen blev besvaret af 40 museer. Svarene fordeler sig med ca. 20 kortere og ca. 20 mere uddybende svar.

En lignende rundspørge kan foretages i 2021 for at se, om museumssammenlægningerne (2014) til 27 større arkæologi-

ske enheder/museer har båret frugt på dette område. Dels bør det undersøges, om ønskerne i den internationale evaluering af den arkæologiske virksomhed i Danmark er helt eller delvist opfyldt. Dernæst bør det undersøges, om den skærpede fokusering på strategiske områder af de væsentlige fortidsminder (de arkæologiske strategier) har haft den ønskede fagligt proriterende virkning.

Hvem graver ældre stenalder?

26 museer har gravet ældre stenalder inden for de sidste 10 år, og 14 museer har ikke gravet ældre stenalder. Af de 26 har 21 gravet i de såkaldte "klassiske lokaliteter". Dem nævnes der 26 af, som fordeler sig med 1-2 på hvert museum, hvoraf nogle lokaliteter deles mellem flere museer.

Ekstern eller intern ekspertise

Af de 26 museer, der graver ældre stenalder, bruger 16-17 ekstern forskerstøtte til udgravningen, og i 10 tilfælde sker udgravning helt eller delvist foranlediget af eksterne forskere. Særligt gennemgående er en enkelt forsker. 13 af museerne har interne forskere og eksperter på ældre stenalderområdet, og der er et naturligt sammenfald mellem disse og de museer, der selv graver eller har gravet intensivt inden for ældre stenalder.

Udgravning og årsag

De fleste af de 26 museer, der har gravet ældre stenalder, har udgravet lokaliteter med den seneste og mest udbredte kultur i ældre stenalder (Ertebølle), og 6 museer nævner særskilt, at de har gravet de tidligste perioder, dvs. palæolitikum. Som årsag til udgravningerne svarer 15 museer: "selvvalgt forskning"; 15: kapitel 8-udgravninger; 5: "fordi lokaliteten var kendt i forvejen", 5: "via amatørarkæologer"; og 11: "via rekognoscering eller overfladeopsamlinger". Flere museer svarer med to eller flere af disse begrundelser.

Rekognoscering, lokalisering og prioritering

10 museer foretager intensiv rekognoscering, heraf har 4 særlige metoder. Ældre stenalder er oftest det primære undersøgelsesobjekt og findes sjældnere sekundært. I de fleste tilfælde lå lokaliteterne som forventet - sjældnere ikke som forventet. Ældre stenalder fravælges sjældent. 22 museer svarer, at de ikke eller aldrig vil fravælge ældre stenalder. Endelig svarer 7 museer ja til, at deres lokalitet var i marint miljø.

Anlæg og analyser

22 museer har fundet særlige anlæg, heraf har 14 fundet hyttetomter, 8: ildsteder: 6: grave; og 4 har fundet huggepladser. Der er en tendens til at finde flest anlæg ved selvvalgt forskning. 23 museer svarer ja til, at de brugte naturvidenskab (heraf 12 meget intensivt) overvejende til datering og biologiske bestemmelser. Mange bruger faglig support. 21 museer bruger en særlig udgravningsmetode, heraf graver størsteparten i kvarte kvadratmeterfelter, og ofte nævnes sold (tør/som våd).

Udfordringer, afrapportering og arbejdsplaner?

Problemer i udgravningerne nævnes af 20 museer, heraf nævner de fleste økonomi. 25 museer nævner særlige beretninger, og 12 museer nævner publikationer. Ved 16 museer indgår ældre stenalder i arbejdsplanerne, og 24 museer svarer nej eller svarer ikke på dette.

RESUMÉ AF STRATEGIENS FOKUSPUNKTER

Følgende prioriteres højt:

- Grave er generelt prioriteret pga. sjældenhed
- Bopladser herunder hyttetomter m.m. pga. sjældenhed
- Kulturlag med fundmateriale
- Fund i vådområder – særligt udsmidslag og deponeringer m.m.
- Bopladsfunktionsbestemmelse herunder værksteder såsom flinthuggerpladser, boligindretning og bosættelsesstruktur
- Bevaret materiale med mulighed for naturvidenskabelige data herunder antropologi, zoologi m.m.

Ny viden: Velbevaret zoologisk materiale fra tidlig ældre stenalder fra Brommekulturen (12-13.000 år) er yderst sjældent. Fem gevirer fundet i 2017 er resultat af jagtbytte for de første mennesker i Danmark. Fundet er gjort syd for Horsens ved kommunens anlæggelse af den nye omfartsvej ved Tyrsted.
Illustration: Sune Elskær

Det er vigtigt:

- at bruge specialiststøtte til prioritering af de vigtigste elementer i undersøgelsen

Undersøgelser af lokaliteter fra den ældre stenalder bør som regel prioriteres højt pga. sjældenhed, og uforstyrrede

kulturlag og lokaliteter med bevarede anlæg bidrager ofte med ny viden. Den ældre stenalders boligforhold er dårligt belyst, hvorfor det er en anlægstype, der må prioriteres, når den påtræffes. Det samme gør sig gældende for grave fra perioden. Bevaret knoglemateriale er ligeledes sjældent. I den ældste del (sen palæolitikum) er de videnskabelige spørgsmål: 'Mennesket, migration og tilpasning' samt 'Landskabs- og klimaforandringer'. I den seneste del af ældre stenalder (mesolitikum) er det territoriale forhold, kommunikation, mobilitet, ritualer, kunst og begravelser. Inden for naturvidenskabelige data er det bl.a. planteføde, dendrokronologi og det gryende landbrug. Der er generelt behov for publicering og metodeudvikling i perioden, samt in situ-bevaring af velbevarede lokaliteter.





STRATEGI FOR ÆLDRE STENALDERS ARKÆOLOGISKE UNDERSØGELSER

ARKÆOLOGISKE STRATEGIER FOR UDGRAVNINGER I DANMARK

Udgivet af:
Slots- og Kulturstyrelsen
Fejøgade 1
4800 Nykøbing Falster
Tlf. 33 74 52 11
Email: fortidsminder@slks.dk



Arkæologiske strategier for udgravninger i Danmark kan læses og downloades på Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside, www.slks.dk